

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 1/2016 - 38 pàgines

Sessió extraordinària del dia 21 de gener del 2016

El dia 21 de gener del 2016, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 4/2016, que és el següent:

1- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 7/2015, del 15 de gener, del pressupost per a l'exercici del 2015 i de crèdit extraordinari i de suplement de crèdit per finançar despeses diverses de l'exercici 2015 de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries.

2- Examen i votació de la Proposta de declaració d'alienabilitat de la terrassa de l'edifici INTERCEUS, actualment propietat del Govern amb caràcter de bé patrimonial.

3- Examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de llei que regula l'ens públic Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) i el règim de les activitats dels sectors elèctric, del fred i de la calor.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions; Xavier Espot Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvo Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament

Superior i Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.11h)

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Com que hi ha algun dubte respecte al punt primer de l'ordre del dia els proposo de què passem tot seguit a analitzar els punts segon i tercer i aleshores a continuació, si fos el cas, passariem a l'anàlisi del punt primer.

Passem, doncs, a l'anàlisi del punt segon.

2- Examen i votació de la Proposta de declaració d'alienabilitat de la terrassa de l'edifici INTERCEUS, actualment propietat del Govern amb caràcter de bé patrimonial.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 47/2015, del 10 de novembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

Sr. ministre, Sr. Jordi Torres teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, la Proposta de declaració d'alienabilitat de la terrassa de l'edifici Interceus que avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra té per objectiu el traspàs d'aquesta unitat immobiliària a la persona física o jurídica que resulti adquirent d'acord amb el procediment regulat per l'article 87 del Codi de l'Administració.

Per posar-nos en antecedents, el Govern és propietari de la coberta de l'edifici Interceus situat a l'avinguda príncep Benlloch número 66 d'Andorra la Vella. La superfície total d'aquesta mateixa és de 482 m². Aquesta unitat és formalment de Govern des del 7 d'abril del 94 en virtut de l'escriptura pública de permuta atorgada entre el Govern d'Andorra i les societats Fènix d'Andorra, SA i Interbrokers, SA.

La compra per part del Govern fou en contrapartida d'una ocupació indeguda del terreny propietat del Govern corresponent a la zona escolar de Ciutat de Valls.

L'objectiu de dita adquisició va estar motivada per l'ampliació del pati de les escoles de Ciutat de Valls. No obstant, aquesta ampliació no s'ha acabat construint mai. A més, el Govern ha hagut de fer-se càrrec del manteniment, conservació i reparació de la terrassa.

Com expliquem en l'informe 5445 del Ministeri d'Ordenament Territorial, la societat propietària de la resta de l'edifici estaria interessada en adquirir aquesta unitat immobiliària.

Des del nostre ministeri vàrem contactar el Ministeri d'Educació i Joventut per saber si existia a hores d'ara o en un futur la necessitat de destinar-la a pati escolar i la resposta va ser negativa. S'han realitzat visites in situ per poder analitzar millor l'emplaçament de la coberta respecte a les escoles i s'ha arribat a la conclusió que aquest espai queda relativament lluny i de difícil accés.

Analitzant tots aquests aspectes i per poder portar a terme una transmissió, es va encomanar una taxació pericial per saber l'import del bé el qual ascendia la taxació a 106.000 euros.

La coberta es un bé patrimonial ja que va ser adquirit onerosament per Govern i doncs per fer una subhasta pública -com regula l'article que us he anomenat abans del Codi de l'Administració-, caldria que el Consell General aprovi l'alienabilitat d'aquest bé. Finalment, fer sabedor al M. I. Consell General que hem respost el més ràpid possible a les preguntes que se'ns van formular per part de la M. I. Sra. Rosa Gili Casals intentant escurçar el termini perquè es pugui analitzar aquesta qüestió de manera més profunda.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part dels grups...

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposta de Govern per a declarar l'alienabilitat de la coberta-terrassa de l'edifici Interceus que es sotmet avui a examen i votació del Consell General, no presenta cap inconvenient legal per una banda, ni elements d'ordre funcional suficientment avantatjosos per a l'ús públic per altra banda, que justifiquin el manteniment de la situació actual a l'entendre dels consellers generals d'SDP.

Els consellers generals d'SDP creiem que l'Administració pública ha de vetllar i té l'obligació

de mantenir i millorar el patrimoni de domini públic i el de domini patrimonial, i a poder fer-lo créixer. Però alhora també ha de vetllar per la sostenibilitat financera del seu manteniment.

Una vegada analitzada la documentació presentada per Govern en compliment de l'article 87 del Codi de l'Administració, considerem que en el seu dia la proposta d'utilització de la coberta plana per disposar de més espai per als patis de les escoles públiques responia a una finalitat positiva. Tanmateix la situació ha canviat avui, ja que els paràmetres i els estàndards de necessitats no són els mateixos.

Alhora pensem que més enllà de les consideracions aportades per Govern, existeixen altres aspectes negatius com l'acondicionament per a transformar la coberta plana de l'edifici en qüestió, difícilment es podria assolir i, en cas d'intentar-ho, el cost resultant seria exorbitant.

L'adaptació dels nivells del terreny al nivell de la coberta i més especialment els treballs per reforçar l'estructura de l'edifici passant d'edifici d'habitatges a edifici amb sobrecàrrega d'ús públic i la protecció antiincendis necessaris i indispensables, s'afegirien a la necessitat actual de renovar la impermeabilització i això suposaria uns costos exagerats.

Tot i suposant que es gaudiria del beneplàcit hipotètic de la comunitat de propietaris privats que formen part de la divisió horitzontal del conjunt.

Per tot l'exposat els consellers d'SDP donarem suport a la Proposta de declaració d'alienabilitat presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sra. Rosa Gili, teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Els arguments emprats per justificar l'alienabilitat de la coberta de l'edifici Interceus, propietat de Govern no ens convencen.

En la documentació que acompanya el Projecte de llei, el secretari general del Govern, el Sr. Jordi Casadevall, certifica que no es preveu que la terrassa de l'edifici de l'Interceus sigui necessària per Govern atesa la dificultat d'utilització de la mateixa per a l'ús a què es volia destinar en un inici, és a dir com a pati d'escola.

En el mateix sentit, argumenta el Sr. Marc Jover, director del Departament de Sistemes Educatius, i cito les seves declaracions en la carta del cap de

Govern al síndic general informant de l'acord de Govern en relació a l'alienabilitat de la terrassa de l'edifici Interceus, i diu: *"Aquesta coberta plana no reuneix les condicions per a cap tipus d'activitat escolar ni pública"*.

Agraïm les respostes de Govern a les nostres preguntes formulades el passat 25 de novembre però les respostes obtingudes no ens permeten corroborar la idoneïtat de traspasar la propietat de la coberta. De fet, gairebé podem entreveure en elles una incoherència en relació als arguments inicials emprats per Govern.

El Govern, i entenc que per ser més precisos el Ministeri d'Educació afirma, sense dubtar, que el conjunt escolar de Ciutat de Valls no tindrà un increment de la població escolar. En aquesta ocasió, Educació ja no ens diu que la coberta no reuneixi les condicions per a cap tipus d'activitat escolar o pública; ens ho diu potser Ordenament però ja en parlarem més endavant.

De fet, el Ministeri d'Educació, fins i tot sembla suggerir que l'ús dels patis podria arribar a ràtios superiors als mínims necessaris quan anuncia que la tendència actual és incrementar la superfície de les aules i que aquest fet implica una reducció de la capacitat dels edificis escolars existents.

D'entrada, aprofito l'avinentesa per demanar al Govern quins projectes hi ha en curs que sembla anunciar aquesta afirmació. Pensen remodelar aquest centre educatiu o algun altre de manera a fer les aules més grans? No cal que ens ho contestin avui però sí que els hi demanem que si hi ha aquest projecte que ens el facin saber.

Per tornar al tema de l'alienabilitat de la coberta, sobta llegir que no hi ha cap previsió d'increment d'alumnes quan una mica més lluny en les contestes a les nostres preguntes es reconeix que s'estan estudiant les diferents possibilitats d'ocupació de l'espai que està a punt d'alliberar l'Escola Espanyola d'Andorra la Vella amb el seu reagrupament al centre de Fiter i Rossell.

Renunciar a una possibilitat d'extensió quan s'està estudiant què es farà amb el nou espai lliure ens sembla francament poc adequat.

Sembla que hi hauria vàries demandes o idees d'ocupació per part de diferents centres educatius, totes elles legítimes, segur, i que podrien implicar noves necessitats no previstes fins a dia d'avui.

Ho dèiem en les nostres preguntes, l'escola de Ciutat de Valls es troba en una zona fortament edificada en sòl urbà consolidat i un cop alienada la coberta de l'Interceus, difícilment es podrà trobar més espai disponible a l'entorn.

Al·legar que el problema seria una certa llunyania entre la coberta i el centre, ens provoca, no ho amagarem, una certa sorpresa sobretot per qui coneix un mínim els espais escolars.

Argumentar que un altre problema vindria del material d'impermeabilització de la coberta que es va instal·lar l'any 1997, és a dir fa gairebé vint anys, també sorprèn; se'ns precisa que aquest material no seria transitable i impossibilitaria la seva utilització com a superfície de pati.

De patis a dalt d'edificis en tenim uns quants al país, senyors de DA, i malgrat no ser del gremi no tinc cap dubte que això no és cap problema irremeiable, el material si no és l'adequat es canvia.

Al cap de tants anys, tal i com reconeixen en les respostes a les nostres preguntes, de totes maneres tocarà ben aviat canviar-lo.

I tampoc pot ser un problema la instal·lació de reixes de cinc metres al voltant de la terrassa.

Així doncs, els consellers socialdemòcrates anunciem ara ja que no donarem suport a aquesta acció d'alienabilitat, perquè no ens sembla ni ben argumentada ni ben estudiada i menys en un moment justament de canvis en el centre escolar de Ciutat de Valls.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Joan Carles Camp teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet al Ple del Consell General la Proposta de declaració d'alienabilitat de la terrassa de l'edifici Interceus.

És imprescindible fer una cronologia del desenvolupament de l'edifici Interceus per entendre millor tot aquest entrellat.

En primer lloc cal recordar, com ha dit molt bé el ministre, que mitjançant l'escriptura pública de permuta del 27 d'abril del 94 va adquirir aquesta terrassa en concepte d'ocupació indeguda per la part de les societats promotores -d'ara endavant "promotora"- de l'edifici Interceus. Una ocupació indeguda d'un tros no pas petit de 111,15 m² de la zona escolar Ciutat de Valls i del Roc.

El Govern signa aquesta escriptura de permuta en virtut d'un acord pres pel propi Govern i la

promotora de l'edifici Interceus de data 3 de març de 1993.

Entre altres i com a més rellevants en el certificat de l'acord emès pel Govern d'Andorra el dia 2 d'abril del 93 diu, literalment, en l'apartat b) del mateix certificat: "En compensació, la promotora cedeix i traspasa perpetuïtat i en concepte de permuta obligant-se a totes les garanties... -i dic bé "garanties"- de fet i de dret a favor del Govern d'Andorra el qual l'accepta a la seva total satisfacció. La terrassa de l'immoble Interceus propietat d'aquesta societat d'una superfície total de 482,05 m²."

En l'apartat c) del mateix certificat emès pel Govern: "El manteniment, conservació, reparació dels desguassos de la terrassa aniran a l'exclusiu càrrec totalment i exclusiva del Govern llevat de la terrassa les despeses derivades del manteniment, conservació i reparació de tot tipus de serveis de l'edifici aniran a càrrec exclusivament de la promotora i/o dels propietaris futurs de les diferents unitats de l'immoble Interceus."

En l'apartat g): "La terrassa objecte de la permuta resta a partir d'avui propietat del Govern i també, recordar això, la pujada de l'ascensor fins a la sexta planta tal i com es troba actualment."

Amb l'exposat es veu que amb l'objectiu bàsic de la permuta per part del Govern tenia dos vessants: el primer, era el d'ampliar la zona d'esbarjo i pati de la zona de Ciutat de Valls i el Roc i el segon, la comunicació via pujada l'ascensor via Príncep Benlloch fins a Ciutat de Valls.

Bé, sigui com sigui, en aquest primer tram, doncs, ja surten una sèrie de dubtes o qüestions.

El primer que es pregunta és: quina compensació s'ha de fer si la promotora ha fet una ocupació indeguda? Quins costos representaria per la promotora enderrocar aquella part ocupada?

En segon lloc, tampoc no entenem com és que el Govern que estava facultat a rebre 482,05 metres davant de notari i que realment el dia de l'escriptura només se li en transfereix, segons consta en l'escriptura, 427,58... La diferència, senyors, és substancial i en aquella època ningú se'n va adonar... Cosa curiosa!

També es desprèn que el Govern s'ha de fer càrrec del manteniment, conservació i reparació dels desguassos de la terrassa, i la resta del manteniment, com he dit abans, l'ha de fer la promotora. Però en l'escriptura ja s'accepta un coeficient de participació en les despeses de la comunitat del 9,705%, amb quins càlculs es va acceptar aleshores aquella participació amb un coeficient de comunitat quan solament tenim la terrassa i un dret d'ascensor? S'interpreta que la terrassa va ser lliurada a la plena

satisfacció, això vol dir que la terrassa estava degudament impermeabilitzada, pavimentada per a l'ús que se li volia donar que no és altre que zona d'esbarjo i de pati, i si no fos així senyors, una altra patinada!

Senyores i senyors consellers, una cosa és efectuar el manteniment, la conservació i la reparació dels desguassos, i l'altra, és fer pagar la padrina la mala impermeabilització i conseqüentment... la impermeabilització que es va fer malament, la nova pavimentació que, dit sigui de passada, és la que estaven comentant abans els companys de l'any 96 o 97, que no s'ha fet la nova pavimentació i es suposa que aquest és un dels motius pels quals no s'ha utilitzat aquesta terrassa.

Per cert, em deixava una cosa... Manca la pujada de l'ascensor, aquest tampoc s'ha usat mai i, és clar, d'escaleres no en podem pas pujar. No les podem agafar de cap de les maneres sobretot amb la facilitat que tenim per patinar amb els béns públics, senyors.

Fins aquí ho podríem intitular "Aterratge a la primera fase de l'Interceus". Ara anem cap al guió de la segona fase de l'Interceus... Deixeu-me que faci algunes precisions de més amb un cert ordre cronològic perquè s'entengui una mica tot aquest entrellat.

Aquí es fa relació a un informe relatiu a la Proposta de declaració d'alienabilitat de l'edifici Interceus efectuada pel Ministeri d'Ordenament del Territori, i es fan les següents remarques en els diferents apartats. Citaré només les més importants o les que hem pogut veure des del nostre grup parlamentari.

"Aquesta adquisició es va voler aprofitar donada la necessitat del moment de disposar del màxim de superfície per tal d'utilitzar-la com a pati per tal d'utilitzar-la com a pati d'escola de Ciutat de Valls, situada molt a prop de la coberta en qüestió. És per aquest motiu que el Ministeri d'Educació va aprovar en el seu dia l'adquisició de la coberta."

En aquest mateix informe d'Ordenament del Territori també es fa referència a l'obligat manteniment de conservació i reparació dels desguassos de la terrassa adquirida, així com també en el pacte quart de l'escriptura de què la promotora successors tindran un dret preferent davant de tercers i en general per llogar, adquirir la propietat de la terrassa permutada i, en aquest darrer cas, materialitzar els drets de tanteig i retracte.

Continua dient, aquest informe de l'Ordenament del Territori, que fa uns mesos va sorgir un possible comprador de tot l'edifici. La propietat de la major part de l'edifici actual és d'INTERCEUS, SA i que la resta -és a dir, la coberta de l'edifici- aquí sí que l'informe de l'Ordenament del Territori tampoc

parla de la pujada de l'ascensor, és propietat del Govern.

Els interessats en la compra es posen en contacte amb el Ministeri d'Ordenament del Territori apuntant la possibilitat d'adquirir la unitat immobiliària propietat del Govern.

Posteriorment, els serveis del Departament d'Ordenament han contactat amb els responsables d'educació per valorar la possibilitat de la venda d'aquesta terrassa, i a la societat d'INTERCEUS que és qui gaudeix, com ja s'ha apuntat, del dret preferent. En la resposta a aquesta qüestió del Ministeri d'Ordenament Territorial al Ministeri d'Educació, el Sr. Jover Comas per carta de 13 de febrer, adreça al Sr. Manel Riera i li notifica la no utilització de l'espai de la coberta de l'INTERCEUS entre altres per la relativa llunyania respecte als edificis escolars i la superfície de la resta de patis -s'interpreta que hi ha patis suficients-, així com la impossibilitat d'utilització degut a les reparacions efectuades anteriorment -suposo que es refereix als 97.

En el procediment del Codi de l'Administració, doncs, fixa entre altres que cal efectuar una taxació pericial del valor del bé, i en un altre paràgraf del procediment diu: *"La terrassa, propietat de Govern, té una superfície de 482,05. És un bé patrimonial, doncs, va ser adquirit onerosament senyores i senyors... onerosament, pel Govern. No és que algú ens dugui a terme la tramitació del pas de bé domini públic a bé patrimonial, la qual requeria fins i tot exposició pública.*

Bé, aquest procediment ens porta a analitzar l'informe de taxació presentat. De l'informe de taxació presentat, el criteri de valoració de la coberta o planta coberta, cito textualment: *"Per la valoració de la planta coberta s'ha tingut en compte un dret volumètric que s'obté a l'adquirir l'esmentada coberta plana ja que l'alçada actual de l'edifici existent és de 19,10 metres aproximadament, i segons la normativa existent l'alçada podria arribar als 23,50".*

Primerament s'han calculat els metres cúbics de volumetria actual aproximada de l'edifici existent; d'altra banda, s'ha fet un càlcul aproximat de la volumetria pendent per exhaurir fins l'arribada a l'alçada dels 23,50 metres permesos segons la normativa del Comú d'Andorra la Vella.

Una vegada trobat el valor del sòl pel mètode residual, dividim aquest valor pels metres cúbics, volumetria actual aproximada, i trobem la repercussió de valors sòl/metre cúbic. El valor de taxació s'obté de multiplicar aquest valor de sòl/metre cúbic volumetria pels metres cúbics tal... tal.

Característiques: l'objecte de la present taxació és valorar la planta coberta plana de l'edifici INTERCEUS. Es tracta d'un edifici de set plantes amb accés des de l'avinguda Príncep Benlloch, actualment destinat a locals comercials i oficines. La superfície total aproximada de la planta coberta, segons la informació aportada pel client -en aquest cas Govern-, és de 427,58 metres... Aquí torna a sortir la diferència!

De la fitxa de la normativa urbanística aportada per l'informe del taxador, doncs aquí parlarem del Pla d'ordenació i urbanisme parroquial d'Andorra la Vella i, en concret, de l'article 187 que parla de les alçades reguladores, diu: *"Alçada reguladora: 1) El nombre de plantes ha quedat fixat en els plànols normatius; 2) L'alçada reguladora de les edificacions es fixa en relació al nombre de plantes en correspondència a les següents; 3) En el cas que ens afecta estem parlant d'un edifici de set plantes. L'alçada reguladora segons la normativa del Comú d'Andorra la Vella és de 19,60 metres més 3,90 metres de cap de casa. La planta de cap de casa en l'article 3 té la consideració d'una planta més per sobre de l'alçada reguladora, i anirà retirada de la principal de la façana que configura l'edificació; 4) L'alçada de cada planta té en compte el forjat superior."*

Bé doncs, fins aquí arribem al nivell de càlcul de valoració i taxació del sòl i el càlcul de valoració i repercussió del sòl perquè aquí introduïm el metre quadrat edificable.

L'informe encomanat pel Govern s'especifica que el valor del sòl per cada metre quadrat edificable és de 241,85 euros/metre quadrat, més 350 euros/metre quadrat en cas que s'hagi d'enderrocar tot l'edifici, evidentment, incloses les despeses d'enderroc, indemnitzacions precisament d'activitats existents, és a dir, la indemnització de lucre cessant.

En definitiva, sortint de la rasant de la carretera amb l'edifici enderrocat, vuit, i tothom indemnitzat, el valor de repercussió del sòl euros/metre quadrat és de 591,85 euros/metre quadrat.

En l'informe de la taxació, en el títol 4, apartat 2, diu textualment: *"Per la valoració de la planta coberta s'ha tingut en compte el dret volumètric que s'obté a l'adquirir l'esmentada planta coberta, ja que l'alçada actual de l'edifici existent és de 21,50 metres... -tenim diferències, ja-, i segons la normativa existent l'alçada podria arribar als 23,50 metres."*

D'altra banda, s'ha fet el supòsit de què per assolir l'alçada segons la normativa vigent seria necessari enderrocar l'edificació existent, fet que comportaria uns costos importants d'enderroc i indemnitzacions, precisament, d'activitats existents actualment."

En definitiva, segons l'informe, queden pendents d'exhaurir 1.273 metres cúbics amb una repercussió

de 83 euros/metre cúbic que dóna un valor final de 106.000 euros.

Amb tot l'exposat, us haureu pogut donar compte que amb aquest informe de taxació s'ha anat variant de metre quadrat a metre cúbic, no sé per què... perquè o es fa tot en metre cúbic o tot en metre quadrat i serà tot molt més entenedor.

El nostre grup parlamentari es pregunta, quina alçada té l'edifici INTERCEUS? 19,10 metres com diu el criteri de valoració, o 21,50 com diu el títol 4, punt 2 del valor de taxació?

El que es veu a ull nu i que també es reconeix a la taxació és que l'edifici INTERCEUS té planta baixa més sis plantes, en total set plantes; i a ull nu, també s'observa que totes les plantes tenen la mateixa alçada, és a dir, 2,50 metres, senyores i senyors, d'alçada més 0,30 de sostre de cada planta aproximadament.

Tot això concordaria a la perfecció amb la fitxa urbanística de l'Honorable Comú d'Andorra la Vella: set plantes multiplicat per 2,80, senyores i senyors, dóna 19,60 metres d'alçada, i tal i com diu la fitxa urbanística a partir d'aquí es podria pujar el cap de casa 3,90 metres d'alçada com s'ha descrit en l'article 187.

A l'informe de taxació tampoc es veu la valoració de la pujada de l'ascensor... Déu ser que aquesta no compta.

Tampoc es veu en l'informe d'aquesta taxació l'ús actual d'aquesta coberta... Això tampoc no compta.

Exposats aquests dubtes es qüestiona si el Govern ha facilitat tota la documentació al taxador... També es pregunta: ha demanat el Govern cap altre informe comparatiu a un altre taxador, per saber qui té raó i qui no té raó?

Entre altres sorpreses n'hi ha una que és la notificació del Departament d'educació que diu: *"La no utilització de l'espai de la coberta, entre altres, per la relativa llunyania als edificis escolars"*... Donin una altra excusa, senyores i senyors, però aquesta no si us plau! Aquest edifici ha ocupat una part de la parcel·la de les escoles, per tant no podeu dir que està lluny.

Senyors del Govern, en els vostres informes, de la pujada de l'ascensor tampoc en parreu enlloc; dels drets de la coberta tampoc, en els vostres informes.

Bé, el que està clar també és que en aquesta segona fase l'INTERCEUS tampoc hem estat davant del Govern dels millors negociadors. Per dir-ho planerament: en la primera fase l'INTERCEUS es fa una ocupació indeguda. Qualsevol particular hagués demandat a la promotora pel dret d'accessió, la cessió dels metres quadrats construïts sobre la

parcel·la, que no són pocs, són 111 metres d'ocupació indeguda multiplicat per set plantes, són 777 metres quadrats que se n'ha beneficiat la promotora.

En aquest informe diu que la terrassa va ser adquirida onerosament... Sí, senyores i senyors, onerosament a canvi de la construcció de 777 metres quadrats... Quina onerositat!

Aquí...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, ja acabo Sr. síndic.

Des d'aquí es fa el primer gran obsequi a la promotora INTERCEUS i no d'un import petit, no... Si no es creuen el que valien els 777 metres demanin, si us plau, dos informes i veuran el que valien a l'any 93.

I en aquesta segona fase, és a dir ara, avui ens malvenen al nostre entendre els drets reals.

El primer dret real que ens malvenem és la zona d'esbarjo de pati que fins avui s'hagués pogut fer, encara que no s'hagi fet, o s'hagués pogut utilitzar a la terrassa de l'edifici INTERCEUS.

El segon dret real que ens estem malvenent és la pujada en ascensor, la comunicació des de l'avinguda Príncep Benlloch fins a la zona de Ciutat de Valls. Només cal veure el Prat de la Creu el que guanya, via l'ascensor.

El tercer dret real que es perd és el dret de vol senyors! I és que amb la normativa del Comú d'Andorra la Vella a la mà es pot construir a sobre de l'edifici INTERCEUS la planta cap de casa, i com us ho he dit abans, amb una alçada de 3,90 metres... Imaginin-se quins àtics amb altell es construiran allí, ben orientats, amb vistes, amb sol i parlo en plural perquè no en surt un, no, ni dos, segurament en surten tres o més.

Amb tot, el que queda clar és que el nostre Govern no és pas un bon negociador. Us demanaria, si us plau, que a l'hora de negociar sigui el que sigui ens passeu informació i us puguem ajudar a veure el que de vegades vostès no hi veuen.

El Grup Parlamentari Liberal no ho farà pas per treure un rèdit polític, ho farà per ajudar al Govern, per ajudar al país i amb sentit d'Estat. Us ho dic de tot cor, en nom propi i en nom del grup parlamentari que represento. No ens podem ni imaginar com pot ser una negociació efectuada amb altres idiomes, amb argots tècnics...

El Sr. síndic general:

Heu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

...amb pressions, amb presses, fins i tot de vegades penso amb ganes de firmar.

El Govern d'Andorra amb les dues negociacions de l'INTERCEUS no solament hem deixat els llençols, hem deixat en primer lloc la propietat i després, per si no n'hi havia prou, hi deixem tots els drets reals a un preu de 106.000 euros, senyores i senyors.

Si això ho féssim davant els nostres avantpassats estic segur que sortiríem d'aquesta Sala a cop de bastó.

Només recordar-vos que els drets, a voltes, no tenen preu i depèn de quins drets hi deixarem la pell del país... Depèn de quins drets negociem, hi deixarem la pell del país.

Per aquest motiu el nostre grup parlamentari no votarà favorablement aquesta Proposta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, té la paraula la Sra. Meritxell Palmitjavila.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 5 d'octubre el Govern mitjançant una carta amb informe adjunt, posa en coneixement dels grups parlamentaris la voluntat de dur a terme el procés previst pel Codi de l'Administració destinat a l'alienació, mitjançant subhasta pública, de la terrassa de l'edifici INTERCEUS situat a l'avinguda Benlloc 66 d'Andorra la Vella. La terrassa de l'edifici és actualment propietat del Govern amb caràcter de bé patrimonial, adquirit mitjançant cessió i traspàs en concepte de permuta.

Atès que el procediment de transmissió està regulat pel Codi de l'Administració, el qual requereix com a pas previ que el Consell General aprovi la declaració d'alienabilitat del bé, el Grup Parlamentari Demòcrata ha recollit i contrastat informacions rellevants per poder prendre finalment una decisió.

Així doncs, ens trobem que el Govern és propietari de la terrassa de l'edifici INTERCEUS des del 94, que obtingué en contrapartida d'una ocupació indeguda del terreny propietat del Govern corresponent a la zona escolar de Ciutat de Valls i del Roc. L'adquisició es va fer amb la finalitat

d'aprofitar la coberta-terrasa per incrementar, si s'esqueia, la superfície del pati de les escoles de Ciutat de Valls.

Segons informacions confirmades pel director de Sistemes Educatius i Serveis Escolars, Marc Jover Comas, dita terrassa no ha estat mai utilitzada com a pati de l'escola ni amb cap altra finalitat.

El Sr. Marc Jover, per carta de data 13 de febrer de 2015, adreçada al director del Departament d'ordenament territorial, confirma la no utilització de l'espai de la coberta, entre altres, per la relativa llunyania respecte d'alguns edificis de la zona de Ciutat de Valls, per la superfície suficient de la resta de patis així com la impossibilitat d'utilització degut a les reparacions d'impermeabilització efectuades el 97 per filtracions d'aigua i que fan que la terrassa sigui intransitable i, doncs inoperativa com a pati.

El director, confirma, també, que no hi ha previsió, ni a curt ni a llarg termini, d'un creixement de la població escolar en aquesta zona, que impliqui l'ús de la terrassa, ans al contrari, la confirmació del reagrupament de l'escola espanyola a Fiter i Rossell a Escaldes-Engordany, a partir del curs 2016-2017, dóna noves possibilitats de redistribució dels espais dels edificis escolars existents a Ciutat de Valls, i entre ells del pati descobert utilitzat actualment per l'escola espanyola, permetent l'ús d'un pati més gran i millor equipat per donar resposta a les necessitats d'esbarjo dels alumnes de les escoles de Ciutat de Valls.

A més, cal dir que el Govern està obligat al manteniment, conservació i reparació dels desguassos de la terrassa, segons el pacte 5 de l'escriptura i tercer del conveni de cessió. Per tant, aquest manteniment pot suposar uns costos addicionals sense tenir la previsió d'ús d'aquesta terrassa.

Pel que fa al procediment, el Govern ha seguit allò que fixa el Codi de l'Administració per a l'alienació d'un bé del Govern a un particular, i lliura la deguda documentació mitjançant còpies d'informes, informatius relatius a la proposta, escriptures de compra i venda, de permuta, contractes entre consellers de serveis públics i la propietat, plànols i fotografies, informe de peritatge realitzat per l'arquitecte Sr. Josep Adserà Grifé amb un valor de taxació amb el màxim aprofitament en dret volumètric.

El Grup Parlamentari Demòcrata valora la importància i la necessitat que el Govern vetlli per la protecció de la propietat sobre els béns patrimonials de l'Estat.

Ara bé, l'emplaçament de l'edifici, les característiques de la terrassa-coberta, la manca

d'utilitat i funcionalitat, passada, actual i futura, d'aquest espai per a l'Administració pública i els possibles futurs costos de manteniment que puguin sorgir donat l'estat interior de l'edifici, fan que es consideri oportuna la venda.

El Grup Parlamentari Demòcrata defensa que aquests diners obtinguts puguin revertir en benefici de les nombroses necessitats que sorgeixen en els centres escolars.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a la Proposta de declaració d'alienabilitat per dur a terme el procés per transmetre la propietat de la terrassa de l'edifici INTERCEUS a la persona física o jurídica que resulti adquirent, d'acord amb el procediment regulat pel Codi de l'Administració.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

El Govern desitja intervenir...

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Moltes gràcies abans de tot, agrair la intervenció de Demòcrates per Andorra, la Sra. Meritxell Palmitjavila, que penso que ha entès bé la problemàtica i els consellers d'SDP que també donaran suport a la Proposta.

Deixi'm també manifestar la meua sorpresa sobre la gran professionalitat que ha demostrat el Sr. Camp sobre aquest aspecte; em sembla que ha deixat a tota la Sala una miqueta perplexa del coneixement que té sobre això. No entraré en tots els detalls de la seva intervenció perquè la veritat és que no he tingut temps d'apuntar-los tots, com bé parla de les ocupacions indegudes i tot això, com bé parla de l'accessibilitat de l'ascensor que seria molt pràctic que no patinés com a d'altres negociacions -que penso que no té res a veure la negociació de l'alienabilitat de la coberta amb altres tipus de negociació ni amb altres llengües. Nosaltes, els béns patrimonials del Govern, no els malbaratem, penso que fem una bona gestió dels béns. Aquí, en aquest cas, la coberta aquesta si hagués realment sigut útil ja faria anys que s'hagués utilitzat. L'alçada de l'edifici, fent tantes multiplicacions -i ho sento però m'he perdut-, però a mi em diuen els meus serveis tècnics que fa 21,5 metres i penso que són el

suficientment professionals per saber-ho, i pujar fins a 23,5 metres.

El que em comentava també, un dels altres punt que m'he apuntat, el Govern va cedir 111 metres... Sí, ens van donar la propietat de la coberta, Govern va cedir uns metres que estaven en la part davantera de l'edifici, i la societat Interbrokers ens va fer una altra permuta de metres de 272 metres, és a dir, el Govern en aquell moment per aquella permuta va accedir a 272 metres i això ho pot trobar en el plànol d'emplaçament que tenim de la societat mercantil Fènix.

Aquí només per dir-li que, vull dir, és una miqueta estrany de sentir com es vol girar la conversa doncs, cap a un costat o cap a un altre...

El dret volumètric, ja ho hem expressat, aquesta coberta si no tingués aquest dret volumètric evidentment no valdria absolutament res. El manteniment que ha tingut de fer el Govern, ha hagut de fer un manteniment durant els últims anys i si el fet de no haver-la utilitzat és que no hi havia necessitat, és a dir, que penso que no heu de buscar bruixes on no hi són i nosaltres als taxadors, també li he de dir, que els hi hem facilitat tota la informació... Suposo que els taxadors estan acreditats per ser taxadors i, en general, quan fan peritatges els fan amb coneixement de tots els elements.

Jo per la meua banda tenim tots els elements. Potser vostè tenia més elements i potser ens ho hagués pogut comunicar abans si vostè tenia molta més informació per saber com estava aquesta situació.

Afegir-li aquí... bé, en podríem parlar molta estona més penso. Deixaré aquí la meua part d'intervenció. Llavors faria una miqueta de comentari sobre el comentari de la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, en el qual parlava que la coberta a hores d'ara no complia els requisits que s'hauria d'adequar, s'hauria de posar. Nosaltres des del ministeri ens en fíem plenament i al 100% del que ens diu el Ministeri d'Educació. Vostè ha manifestat que voldria tenir un informe més exhaustiu. Penso que des d'educació en prenen nota sàpiguen com aniran repartits els espais. Penso que d'aquí tots ens hem personat a l'edifici Ciutat de Valls per veure la situació de l'edifici. I per la meua part jo he apreciat el dia que no hi hagi l'escola espanyola a més agrandint les aules, doncs, hi haurà menys necessitat de pati i l'índex de pati per alumne quedarà reduït.

És tot el que he de dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt.

Desitgeu intervenir...

Sr. Víctor Naudi, Sra. Rosa Gili, desitgeu intervenir...

Pel Grup Liberal...

Sr. Joan Carles Camp teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no tinc cap més informació que la que ens han passat vostès des del Govern. I les dades que li estic passant són les que surten de l'escriptura pública que vostès ens van passar i són les que surten del certificat del Govern que va ser firmat el dia 2 d'abril de 1993, i on es parla d'aquesta permuta.

I després, doncs, si vostè es fixa en el plànol que adjunten, doncs, es veu la superfície serigrafiada amb les lletres, és la mateixa que surt aquí en l'escriptura.

I quant al que li he comentat de l'alçada de l'edifici, no tinc cap dubte que els seus tècnics ho poden haver revisat, però jo el que sí constato, és que en aquest informe, signat pel tècnic que vostès van dir, a l'inici parla de 19,10 metres i en un altre lloc no sé si és per error, per omissió o pel motiu que sigui es parla d'una altra alçada. Però tot això concorda amb la normativa del Comú d'Andorra la Vella, concorda amb les alçades existents que hi ha a l'edifici, i quadra amb l'alçada de 7 plantes.

Ens hem basat amb la informació que tenim i que vostès ens han donat i també la informació del Comú d'Andorra la Vella. No hi ha cap ànim de dir una cosa que nosaltres no haguem vist. Ho veiem en aquest sentit.

I per meti'm, nosaltres veiem, doncs, que ha negociat malament el primer Govern de l'any 93 a l'acceptar-ho, i ha negociat malament el Govern d'ara.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel grup Demòcrata alguna intervenció...

No...

Sr. Ministre, desitja intervenir...

El ministre, Sr. Jover, teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies Sr. síndic.

És per fer una miqueta un complement de resposta a la part d'educació. Comentar-vos que, doncs, com ja

teniu en la vostra documentació, nosaltres vam agilitzar una resposta que teníem per part de la consellera Rosa Gili, a fi que tinguéssiu tota la documentació possible per aquest debat i fer-lo més enriquidor.

Comentar-vos que des del 94 han passat 22 anys. En aquests 22 anys no han necessitat aquest pati. Estem parlant d'aquesta superfície d'uns 400 metres i escaig, i tenim un total de patis de més de 3.300 metres en aquests edificis. El nombre d'estudiants ha anat variant, però més o menys ens podem situar en una mitjana d'uns 800 alumnes en el conjunt de Ciutat de Valls, amb un màxim de 850.

Hem de recordar que tenim presència de tres sistemes educatius en aquell espai. I la tendència serà cap a la disminució.

Però per quin motiu? No perquè el nombre d'alumnes que també les nostres projeccions ens indiquen que hi haurà una lleugera disminució en els propers anys, però també perquè el sistema espanyol ha decidit, doncs, deixar aquell espai. Evidentment li tornarem a donar una utilització a aquell espai, però el que també seguirem són les tendències pedagògiques que en els tres sistemes educatius ens porten, que per una aula de mateix alumnat, el que fem és augmentar la superfície. I això ho estem fent, i vostè suposo que n'és sabedora, als diferents edificis educatius que tenim al país en funció, doncs, de la disponibilitat pressupostària que tenim i de les demandes dels diferents sistemes educatius.

Si abans amb 40 metres quadrats en fèiem una aula, ara l'estàndard s'està bellugant cap als 60 metres quadrats. Llavors, durant aquests 20 i escaig anys no han necessitat aquest pati, el fet que a més a més anirem reconvertint les aules cap a aules més grans, fa que mai la necessitat de pati no sorgirà en aquest espai.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Agraeixo les explicacions del Sr. Jover, però a veure, jo ja he sentit el que diu, és a dir, durant 22 anys ningú a semblat necessitar aquest espai, i per tant no s'hi ha fet res. Però jo al que em referia és justament que vostè encara no té ben aclarit, pel que tinc

entès, encara no sap ben bé quina ocupació es farà d'aquest espai lliure.

Jo vaig tenir l'ocasió de comentar-li un dia que per exemple tenim un centre de secundària aquí al país que és el Lycée que està amb una densitat molt important. I jo sé que hi han hagut converses, hi han hagut reflexions que haurien dit, potser no li consta cap demanda oficial, això ja el vull creure, però sé que hi ha hagut qui ha pensat per què no demanar una utilització temporal perquè s'han de fer obres al Lycée o definitiva.

Bé, aquí no hi entraré, evidentment és a vostè a qui li correspon fer tots els passos que hagi de fer amb tots els sistemes, i evidentment decidirà el que li semblarà més convenient. És evident.

Però jo el que sí que volia que quedés ben clar avui és que entenc que potser vostès s'han precipitat. Ha estat molt bé tot el que ens ha explicat el Sr. Camp que ha anat molt més enllà fins i tot del que jo m'havia plantejat dir en la meva intervenció. Però francament tenim aquesta sensació de precipitació. Jo ja vull creure que si durant 20 anys ningú ho havia utilitzat, potser fins i tot molta gent ni es recordaven d'aquest espai.

Més que res això és el que volia dir i també si el Sr. síndic m'ho permet, només volia fer una precisió en relació a la intervenció de la Sra. Palmitjavila. Jo justament vaig demanar també, a nivell d'ordenament quines despeses havia suposat justament aquesta coberta i, fins i tot, vaig demanar la despesa desglossada any per any i per concepte durant els darrers 10 anys. És a dir, pel que m'ha contestat el Ministeri d'Ordenament, durant 10 anys no hi ha hagut ni una despesa, i fins i tot, quan llegeixo la contesta, entenc que la intervenció que es fa va ser al 97, si no vaig equivocada, i des de llavors no ha passat res més.

Per tant, entenc que l'argument aquest que hi ha un problema a nivell d'aquesta coberta com per fer-ne la utilització de pati d'escola, entenc que no està fonamentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Palmitjavila i després Sr. ministre.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Per al·lusions...

El Sr. síndic general:

Sra. Palmitjavila si em permet.

Sra. Palmitjavila teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

Per al·lusions només comentar. Jo de despeses no n'he parlat massa. Només he comentat que hi podrien haver possibles despeses, però no he entrat en cap moment en el tema de les despeses. Llavors no entenc per què em fa al·lusió al meu comentari. Bàsicament és més a nivell d'ordenament territorial que no pas de mi mateixa. Les despeses seran les que puguin venir al cap d'aquests 20 anys d'estar feta la coberta, i és veritat que a l'interior de l'edifici també està molt deteriorat i despeses n'hauran de fer segurament i en breus terminis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Referent al que deia la Sra. Rosa Gili, les despeses és veritat, hi van haver despeses al 97. Evidentment les terrasses com bé se sap han de tenir un manteniment i tenen una durada aproximada de les impermeabilitzacions d'uns 15 o 20 anys. Evidentment a hores d'ara probablement ho hauríem de tornar a fer.

El que sí és cert, un cop es va adquirir aquesta terrassa va ser després que es va haver de fer aquest manteniment, però vull dir no podria ser imputable de cap manera al nostre Govern, sinó potser de la negociació que hi puguí haver.

I segonament, dir-li al Sr. Camp que en l'acta de la Secretaria General de l'època de l'any 93, es diu molt bé que el Govern cedeix 111 metres quadrats i en compensació rep la coberta de 482 metres quadrats. Dels 427 no li entro a discutir perquè no l'he analitzat prou profundament, i a part d'això se li traspasa una porció de terreny, també, de 272 metres quadrats.

És a dir, el Govern d'aquella data va rebre una coberta i la part aquesta del terreny per una ocupació indeguda de 11 metres quadrats. És a dir, penso que tampoc la negociació no val la pena de titllar un Govern anterior que no havia fet bé la seva tasca.

I per la nostra banda pensem que després de tants anys em reitero, no hi donarem cap utilitat i és per això que s'ha fet aquesta proposta davant el Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jover teniu la paraula.

El Sr. Èric Jover:

Sí.

Breument Sra. Gili. Era tan sols per comentar-li que no ens precipitem. És veritat que encara no hem decidit quina utilització donarem a l'edifici on el sistema espanyol, doncs, abandona el centre. Ho estem parlant amb els dos sistemes educatius que es queden per veure quina és la millor utilització.

Però no pateixi, independentment de la utilització que donem a l'edifici escolar no necessitem aquest pati. Llavors no ens estem precipitant ara.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Sr. Joan Carles Camp teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, no interpreto malament, aquests 272 metres quadrats que diu el Sr. ministre, doncs, és la societat Interbrokers que passa a Interceus, no a Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

No sé si algú més es vol manifestar...

Sr. ministre...

Teniu la paraula Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

He dit el que havia de dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, sí jo també dic el que llegeixo!

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si no hi ha més intervencions i vist el manifestat, obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 17 vots a favor, 10 en contra, 0 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovada la Proposta de declaració d'alienabilitat.

Passem al següent punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de llei que regula l'ens públic Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) i el règim de les activitats dels sectors elèctric, del fred i de la calor.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 40/2015, del 13 d'octubre.

S'han formulat dues esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, les quals han estat publicades en els butlletins número 67/2015, del 30 de desembre, i 3/2016, del 14 de gener respectivament.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Liberal, intervé la consellera, Sra. Carine Montaner.

Teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

M. I. Senyores i Senyors, el Grup Parlamentari Liberal ha presentat una esmena a la totalitat al Projecte de llei que regula l'ens FEDA i el sector elèctric del fred i de la calor, malgrat compartir la necessitat de diversificar la producció d'energia marcada pel llibre blanc del Govern

En primer lloc, el Grup Parlamentari Liberal considera que aquest projecte de llei converteix FEDA i les seves futures societats dependents en unes caixes negres que s'escapen del control públic i de la transparència. Sra. ministra, estem en contra que FEDA, amb les seves reserves d'excedents d'explotació, pugui finançar els serveis i instal·lacions de les seves societats dependents com ho preveu l'article 15 punt 3 del projecte de llei. Els diners públics són de l'Administració pública, Sra. ministra si FEDA tingués reserves, haurien de servir per millorar els seus serveis i les seves instal·lacions i en cap moment alimentar les seves filials, si no s'utilitzessin aquestes reserves s'haurien de retornar aquests diners a l'Administració pública.

D'altra banda, estem en contra que FEDA i les seves societats dependents contractin a dit tal com ho preveu l'article 16 del projecte de llei.

Reclamem transparència.

Reclamem lliure concurrència.

Reclamem que els polítics d'aquest país, Sra. ministra, que tinguin present de garantir la igualtat d'oportunitats pels empresaris del nostre teixit econòmic, que els polítics d'aquest país siguin transparents i que tinguin present de protegir els consumidors finals.

A més a més, no volem que FEDA sigui jugador i àrbitre a la vegada. Que FEDA intervingui en tota la cadena de valor del sector de l'energia com a operador i que sigui en paral·lel àrbitre regulador del sistema podria portar a conflictes d'interès. Nosaltres, el Grup Parlamentari Liberal, plantegem una comissió reguladora independent del poder executiu, composta de membres del Consell General, de FEDA i membres de l'associació d'empreses del sector energètic. Aquesta autoritat administrativa independent tindria un paper més neutral i és la que tindria la gran tasca de garantir la sostenibilitat del sistema.

Aquesta comissió reguladora independent aniria a la línia del que vol i del que preconitza la Unió Europea.

I per acabar, la configuració comercial amb la qual es pretén dotar a FEDA, xoca amb l'afectació demanial dels terrenys públics. Aquest enfrontament fa

imprescindible legislar aquesta qüestió, Sra. ministra, és a dir que caldria, com a mínim, en aquestes qüestions on es pretengui l'exploració de béns públics que es considerin dos grans aspectes: la concurrència, d'una banda, la publicitat, i la compatibilitat amb els interessos comunals.

Tenint en compte l'exposat anterior, demanem, el Grup Parlamentari Liberal demana als nostres homòlegs de tots els colors polítics, en nom de la transparència, i del plantejament del model, de votar en favor de l'esmena a la totalitat per poder tenir un nou redactat d'aquest projecte de llei, i que aquest nou redactat considerés totes aquestes qüestions.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Serà ara el torn de defensar l'esmena a la totalitat formulada pels tres consellers del Grup Parlamentari Mixt.

Intervé la Sra. Rosa Gili Casals, teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El projecte de llei que regula l'ens públic Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) i el règim de les activitats dels sectors elèctrics, del fred i de la calor, planteja sens dubte un canvi de model important en la política energètica per al nostre país.

Argumentant les recomanacions del llibre blanc de l'energia, que ens orienta cap a l'eficiència energètica, a la instal·lació de noves capacitats de generació d'energia elèctrica i de calor i al desenvolupament de les infraestructures energètiques, el projecte de llei de FEDA obre la porta a la inversió privada en les inversions que, segons Govern, requereix el desplegament de la nova política energètica del Principat.

De fet, es preveu obrir al sector privat la gestió indirecta, en règim de concessió administrativa, de les activitats de producció d'energia elèctrica, i també les de producció, de distribució i venda minorista de fred i de calor.

Un altre canvi és també que FEDA podrà desenvolupar aquestes activitats; tanmateix, ho haurà de fer sempre de forma compartida amb el sector privat. L'ens públic haurà d'actuar obligatòriament sota el paraigua d'una societat mercantil dependent, en la qual, això sí, FEDA tindrà almenys la majoria del capital.

Aquest darrer plantejament ens ha comportat els primers dubtes ja que no veiem fonamentada la limitació que autoimposa el Govern a FEDA en aquesta llei anul·lant-li de manera gratuïta i voluntària la possibilitat d'obrir noves vies de producció de calor i altres de manera autònoma.

Els arguments donats des de l'inici de la presentació de la llei van tots en la línia d'argüir la capacitat econòmica limitada de FEDA d'assumir sola tots els projectes projectats.

Certament, segons els documents facilitats per Govern, FEDA no té la capacitat econòmica suficient, només tindria de 110 a 180 milions per inversió en 10 anys i la projecció de Govern indica que en caldrien 235 per la inversió total necessària per portar a terme tots els nous objectius energètics.

De fet, ja vam preguntar de forma escrita per quina raó FEDA i Govern no es plantejaven assolir els objectius de manera escalonada amb recursos propis o sol·licitant finançament extern.

Podem entendre que algunes actuacions de reforçament de la xarxa de transport poden no ser posposades massa temps -i això ens ho deia la Sra. ministra en les seves respostes-, i també podem entendre que la capacitat d'endeutament estigui limitada, tot i que és evident que el fet que Govern vagi posant la mà a la caixa dels recursos propis de FEDA cada dos per tres no li fa cap favor a la seva capacitat d'inversió, i d'exemples en tenim uns quants (CTRASA, pressupostos, avenços de fons...).

Certament ens caldrien més elements per arribar al convenciment que aquesta manera de procedir és l'única possible. És evident que manca un bon estudi econòmic financer previ que no se'ns ha aportat a dia d'avui.

És una evidència que qualsevol empresa privada que vulgui invertir en noves infraestructures ho farà perquè hi veurà rendiment econòmic i també perquè veurà un negoci avalat per l'Estat i per tant amb menys risc.

Probablement fem aquestes afirmacions perquè l'ombra negra de CTRASA encara està massa present en el cap de tots, és possible.

No oblidem que el que havia de ser un negoci privat, es va anar desvirtuant a mida que anava perdent més i més rendibilitat. L'Estat va anar adquirint més i més accions al mateix ritme que el valor de les mateixes anava minvant.

CTRASA ha acabat sent un sagnia per l'Estat i avui en dia, està totalment en mans d'aquest amb un 100% de l'accionariat.

Així doncs, moltes són les plomes que hi ha deixat l'Estat andorrà i segurament en continua deixant encara i per molt de temps.

Així doncs, la preocupació en relació a tot el que implicarà la modificació de la política energètica andorrana tal i com la planteja el Govern ens ha portat avui a presentar aquesta esmena a la totalitat.

Moltes qüestions entenem que no han estat prou treballades abans de presentar el Projecte de Llei perquè els consellers generals puguem assumir el que es vol aprovar en aquesta Cambra.

En les respostes de Govern a les nostres preguntes escrites se'ns reconeix que no s'han fet encara ni estudis de viabilitat ni previsions econòmiques dels projectes, i se'ns diu que això es farà en el moment de realitzar el pla sectorial d'infraestructures energètiques. Quan serà això? No ho sabem!

De fet, la raó essencial que motiva aquesta esmena a la totalitat és justament el que al nostre entendre és una manca de previsió; trobem a faltar la publicació i aprovació prèvia d'aquest Pla d'infraestructures del sector elèctric del país.

Entenem que abans d'entrar a validar, o no, el que preveu aquesta Llei, si el que volem és aconseguir els objectius de FEDA de reduir la dependència del gasoil de calefacció i de les importacions elèctriques d'un 20% a través de diferents factors i entre ells la diversificació de les fonts d'energia, cal tenir avaluades i planificades les necessitats que tenim. Així doncs, hem de saber el nombre necessari de centrals elèctriques instal·lades en el territori i el seu règim de funcionament, hem de saber les previsions de noves inversions i la necessitat de les mateixes, volem saber també la capacitat de producció d'aquestes microcentrals hidràuliques, els criteris de protecció mediambientals -i aquí la Sra. ministra suposo que hi serà sensible igual que ho som nosaltres-, aquests criteris que han de condicionar les activitats de subministrament d'energia elèctrica, per tal de minimitzar l'impacte ambiental produït per aquestes activitats i també voldríem tenir tots els estudis econòmics i els costos de producció.

Tot i que no perdem l'esperança de que el Govern i el Grup Parlamentari de DA recapacitin i permetin l'aprovació d'aquesta esmena a la totalitat d'avui, els tres consellers socialdemòcrates hem presentat esmenes parcials.

Una d'elles modifica una disposició final amb l'objectiu de condicionar l'entrada en vigor d'aquesta Llei a l'aprovació del Pla d'infraestructures. Malgrat considerem que aquesta no seria la configuració ideal, sí pensem que seria un mal menor.

El Pla sectorial d'infraestructures energètiques permetrà establir les necessitats d'inversions en noves instal·lacions, en atenció als principis de transparència i mínim cost pel conjunt del sistema.

Tal i com està presentat aquest Projecte de Llei, lamentem tornar a tenir la sensació de que estem començant, una vegada més, la casa per la teulada.

Per nosaltres és una evidència, i ja ho deia abans, que cal aprovar el Pla d'infraestructures de manera prèvia per poder assumir a posteriori les disposicions que atorga després la Llei; com també caldria aprovar la llei de l'aigua de manera prèvia i en això em remeto a la meua intervenció del passat mes d'octubre. Efectivament, moltes de les noves fonts de producció d'energia provindran de l'energia hidràulica i no tenim una regulació correcta d'aquest bé públic.

Per argumentar més la idoneïtat del que proposem, desgranaré, si m'ho permeten, alguns elements del perquè és essencial l'existència d'un Pla d'Infraestructures i altres planificacions.

Si ens n'anem al Projecte de llei que ens ha presentat el Govern, l'article 17.2 permet que Govern estableixi per decret la construcció i explotació de determinades instal·lacions en règim de concessió administrativa, i aquestes ho poden fer per un període que pot arribar fins els 99 anys.

És a dir, Govern, amb el vistiplau de qui aprovi aquesta norma, es podrà comprometre per dues generacions humanes o més a... A què? A qui? i A com? no en sabem res a dia d'avui.

A més, a aquests titulars de concessions de producció d'energia elèctrica i calor o de trigeneració se'ls dóna el dret a connectar-se a la xarxa per la cessió total de la seva producció a FEDA, i això ho diu l'article 17.3.

Aquí tampoc sabem de quines quantitats parlem ni del preu que se'ls hi pagarà. I recordo de nou que el compromís pot arribar a ser de fins a 99 anys.

L'apartat 8 del mateix article 17 disposa que en cas d'anul·lació o extinció d'una concessió FEDA haurà de compensar el concessionari en els supòsits i les condicions que es determinin reglamentàriament.

Senyors consellers, jo no sé quina opinió tenen vostès, però la nostra avui, és clarament de que Govern ens està demanant de firmar un xec en blanc i nosaltres no ho farem.

I aquí no és que posem en dubte les seves bones intencions, senyors del Govern, però en cap cas els consellers socialdemòcrates podem firmar el contracte que se'ns demana, i quan dic això evidentment em refereixo a aprovar aquest Projecte

de llei sense saber les implicacions de les seves disposicions.

No podem aprovar-lo sense tenir el Pla d'infraestructures aprovat, un pla econòmic financer i tota la documentació necessària que acrediti un bon marc de funcionament.

No ens demanin ser còmplices d'una feina mal planificada i penso que els consellers de la Cambra tampoc ho haurien de fer. I per això, avui hem presentat aquesta esmena a la totalitat amb retorn del Projecte de llei al Govern perquè estem convençuts de què un Govern responsable i el seu grup parlamentari haurien de poder aprofitar aquesta oportunitat per reprendre la feina de reforma de la política energètica del país amb la planificació adequada feta.

Sens dubte no ve d'ara Sra. ministra, tenim clar que a vostè li toca avui ara avalar accions ja encaminades molt abans de la seva arribada a Govern.

Per anar acabant ja, també aprofito per dir que no compartim en cap cas per FEDA, ens públic, el règim de la contractació privada.

FEDA i les societats dependents que es puguin crear, amb almenys 51% de capital públic han d'estar sotmeses en tot moment als necessaris controls públics en la seva gestió i la subjecció al règim de contractació pública.

Així doncs i per tot l'exposat, i com que suposo que no serà cap sorpresa per ningú avui votarem positivament a la nostra esmena a la totalitat i demanem per responsabilitat el vot positiu a totes i tots els consellers d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La finalitat de FEDA és la importació i la producció d'energia elèctrica a Andorra i la distribució a les parròquies.

La realització d'activitats de cogeneració d'electricitat i calor, trigeneració i comercialització del fred i calor resultant, la compra d'energia elèctrica produïda per les persones físiques i jurídiques a partir d'energies renovables.

El Llibre Blanc de l'energia del 2012 recull els objectius a mitjà termini del sector on es destaca:

incrementar l'autonomia d'Andorra en matèria energètica i afavorir fonts energètiques menys contaminants, diversificar les fonts d'energia, mantenir la competitivitat dels costos pel consumidor final i obrir la producció elèctrica al capital privat tot i mantenir el concepte de servei públic.

Les limitacions pressupostàries que es pateixen juntament amb l'alta inversió per poder dur a terme inversions, ens fa entendre que cal la incorporació de la iniciativa privada per la seva consecució.

FEDA ha estat una entitat de dret públic de caràcter comercial i industrial a la qual se li han reservat certes actuacions en règim de gestió directa. Es tracta de serveis d'interès econòmic general que es desenvolupen a través d'ella. Aquestes activitats i d'altres que en el futur realitzarà FEDA i en aquest Projecte de llei se li han reservat, la seva actuació es farà en règim de dret privat. Es tracta d'un fenomen força estès ja que permet realitzar operacions empresarials, que és el que FEDA porta a terme, amb la necessària agilitat.

Per tant, dintre de la llei es determina que es pugui comprar i vendre electricitat amb certa flexibilitat i sense convocar constantment concursos públics. Els contractes i relacions jurídiques que apareixen en el Projecte de llei no se'ls aplica la llei de contractació pública, ens ho justifica el darrer paràgraf de l'apartat 3 de l'exposició de motius, i cito textualment: *"Finalment i atenent raons d'eficàcia i de funcionalitat, la llei exceptua l'ens públic FEDA de l'aplicació de la llei de contractació pública i permet que subjecti la seva contractació a l'ordenament jurídic privat que és el propi de les activitats de caràcter comercial i industrial que ha de realitzar; això, és clar, sense perjudici del seu sotmetiment al règim comptable i econòmic financer de les entitats públiques a l'efecte de garantir-ne la transparència i el control adequats.*

Al sistema exposat és el general seguint altres països europeus per les societats públiques que compleixen fins mercantils i industrials. No obstant, aquest sistema ha estat sotmès a crítica, ja que la societat pública no es construeix amb fons privats, i malgrat la seva desitjable agilitat convé recórrer alguns lligams."

I això és el que hem volgut aportar a través de les nostres esmenes. Ens ha semblat acceptable que la societat hagi de respectar alguns principis elementals. No és una societat privada com a tal sinó que el finançament per part dels fons públics imposa certes limitacions que no van en contra de la necessària agilitat d'una societat amb finalitats industrials.

FEDA no pot ser una entitat opaca o no se sàpiga com s'està efectuant la contractació de qualsevol

tipus. Això és perfectament lícit en una empresa que produeix energia elèctrica amb socis privats però no és admissible per a FEDA.

D'altra banda, fruit de les nostres esmenes hem introduït un requeriment molt flexible que fins i tot pot operar amb procediments privats certificats.

Si admetem l'actuació en règim de dret privat i la inaplicació dels procediments de la Llei de contractació pública, tot i que no és el més desitjable, això no ha d'impedir a FEDA acomplir els principis de publicitat i concurrència, de la mateixa manera que insistim fermament en la defensa que fem de què es mantingui el control públic de l'organisme.

Aquesta es tracta de la solució adoptada actualment a Espanya però que ve avalada per la Unió Europea. Cal destacar que no es reclama un tràmit concret sinó fórmules que la mateixa entitat podrà objectivar i concretar, per exemple, la submissió als preus de l'energia elèctrica fixats pel Govern, la comunicació i respecte als contractistes històrics i eventuais del sector de l'apertura dels nous procediments de contractació, etc.

Per una altra part, la constitució de societats mercantils dependents sense cap paràmetre, convertiria a FEDA en una societat d'actuació opaca i amb beneficiaris imprevistos. De fet, la Unió Europea ha estat molt primmirada en l'aplicació de certes garanties de la legislació de contractes del sector públic a la constitució de societats mercantils públiques amb presència de socis privats. En aquest sentit, és freqüentment citada la comunicació interpretativa de la comissió europea de 5 de febrer del 2008 que imposa l'aplicació dels principis de publicitat i concurrència en la selecció del soci privat de les societats mixtes.

Evidentment, el dret andorrà necessita una transposició adequada d'aquests criteris evitant la introducció de ritus feixucs i desproporcionats però impedint també que tot l'edifici de la imparcialitat pública se'n vagi a norris quan es creen aquestes societats mercantils.

La nostra proposta és realment moderada; no entrem, per tant, en requeriments pesats sinó en el respecte a regles mínimes.

La menció al Govern i a les seves dues resolucions, autorització i ratificació ens permeten determinar, almenys, dos actes administratius separables, impugnables davant els tribunals si no disposen de l'acompliment dels principis indicats.

D'una banda només introduïm un tràmit més, la ratificació, i d'aquesta manera solucionem un tema litigiós en dret andorrà que ja havia donat lloc a una

declaració d'inconstitucionalitat en la regulació de FEDA i del sector elèctric.

Per acabar, cal iniciar un procés de reflexió sobre la regulació de les denominades "parapúbliques". Per exemple, la diferència entre la prestació del servei i la seva regulació i supervisió; la contractació de personal de durada indefinida o de relació especial, sobretot en el cas d'estrangers, etc. Com també resulta urgent desenvolupar una reforma de la Llei de contractació pública que cada cop resulta menys efectiva per la qual cosa s'ha d'aplicar el dret privat sobre els organismes públics i parapúblics per poder donar resposta més àgil al desenvolupament de la seva activitat.

Finalment, referint-me a la Directiva 2009/72 del Parlament Europeu i del Consell del 13 de juliol del 2009, sobre normes comuns per al mercat interior de l'electricitat, seria adequat la creació d'una autoritat reguladora nacional del sector energètic la qual hauria de ser independent i exercir les seves competències amb imparcialitat.

Finalment, dir que les esmenes que hem plantejat les considerem fonamentals per poder finalment donar suport a la Llei.

Tal i com he indicat durant tota la meua exposició els dubtes que ens plantejava aquest Projecte de Llei hem pogut trobar resposta via les esmenes parcials que hem presentat, per la qual cosa tot i que entenem els dubtes que hagin pogut tenir els altres grups de l'oposició, creiem que el tràmit ordinari en comissió pot donar solució i trobar un text que asseguri la missió fonamental de FEDA que és satisfer les necessitats energètiques dels ciutadans d'Andorra aportant solucions sostenibles i modernes aprofitant els recursos propis i fomentant la implicació dels agents socioeconòmics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula el conseller Sr. Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a votació, en el Ple d'aquest Consell General, l'esmena a la totalitat del Projecte de Llei que regula Forces Elèctriques d'Andorra (FEDA) i el règim de les activitats dels sectors elèctric, del fred i de la calor, presentada pels Grups Parlamentaris Liberal i Socialdemòcrata.

Des del Grup Parlamentari Demòcrata rebem amb sorpresa les esmenes a la totalitat d'un text que considerem valent, ambiciós i que mira decididament cap al futur; un text que creiem que afronta diversos reptes essencials en la millora del model energètic actual i que planteja solucions i determinants per adequar el model a les necessitats del futur.

El Projecte de Llei que regula FEDA i el règim de les activitats dels sectors elèctric, del fred i de la calor s'emmarca dins un seguit de grans canvis i avenços que s'inicià l'any 2012 en el marc del Fòrum Energia i Futur que en certa manera culminà amb la publicació del Llibre Blanc de l'Energia d'Andorra que recull les opinions de sectors socioeconòmics del país en relació al model energètic d'aquell moment.

Com és ben sabut, l'objectiu del Llibre Blanc és definir una estratègia clara per millorar la política energètica del Principat. En efecte, el text recull propostes d'accions enfocades a implementar un nou model energètic basat en l'autosuficiència i la sostenibilitat, a la vegada que reflecteix diverses actuacions encaminades cap a un mateix objectiu: la creació d'un model energètic més eficient caracteritzat per l'autoabastiment, i en el que es vegin reduïdes les emissions contaminants, diversificant les fonts d'energia i incrementant-ne l'estalvi.

L'objectiu és garantir en el futur l'abastiment de la demanda energètica i alhora lluitar contra el canvi climàtic. Gràcies a la col·laboració d'empreses, associacions i agrupacions dels sectors socioeconòmics fonamentals del país, hem pogut identificar les necessitats i les mancances actuals del sector energètic amb la finalitat de millorar el model vigent. El Projecte de Llei de FEDA representa un pas més cap a l'assoliment d'aquest model.

L'electricitat i les seves formes de generació i aprofitament han avançant de manera incomparable, des que l'any 600 abans de Crist, el filòsof grec Tales de Milet observà que el contacte entre la resina fòssil ambre i la llana, produïa petites descàrregues que provocaven una espurna.

Andorra ja gaudia des de finals del Segle XIX, a través de molins fariners i serradores, d'electricitat en algunes cases. Al mateix temps començaven a aparèixer petites centrals, com la de les Anelles, que donaven llum a la capital i a Escaldes.

Amb la construcció a l'any 1929 de la primera central de producció hidroelèctrica gestionada i distribuïda per la societat Forces Hidroelèctriques d'Andorra en règim de concessió. Aquest procés culmina el 14 de gener de 1988 amb la creació de l'empresa pública Forces Elèctriques d'Andorra.

Necessitem doncs, senyors consellers, continuar avançant i hem d'afrontar els nous reptes de futur que se'ns presenten com a conseqüència de l'esgotament de les energies fòssils, i l'amenaça imminent i indiscutible del canvi climàtic que posen de relleu la necessitat d'implementar un nou model per millorar l'eficiència energètica i potenciar l'aprofitament de recursos renovables per assegurar l'autosuficiència.

L'electricitat és un bé de primera necessitat que sovint donem per fet en el nostre dia a dia i que afecta a molts sectors de l'economia com ara industrial o mediambiental. És per aquest motiu que és essencial mirar endavant per millorar el model actual i així assegurar l'abastiment d'electricitat a llarg termini.

La situació actual en relació al sector de l'energia posa de relleu diversos aspectes que evidencien les mancances de l'actual model energètic del Principat. 1) La gran dependència de l'exterior i especialment del petroli; 2) La tensió limitada que es dona a les energies renovables; 3) El possible encariment de l'energia, i 4) Les possibles dificultats per poder cobrir la nostra demanda.

Les energies naturals i renovables, doncs, tenen indiscutiblement un paper protagonista en aquest Segle XXI i la producció d'electricitat a través d'aquestes energies revesteix una importància essencial en la lluita per la millora del medi ambient i el canvi climàtic.

Un dels grans objectius d'aquesta reforma és la d'impulsar l'aprofitament de les energies renovables, com la solar, l'eòlica o la hidràulica totes elles caracteritzades per ésser obtingudes de fons naturals i virtualment inesgotables minimitzant així l'impacte mediambiental. Un altre dels eixos vertebradors d'aquest text és el de resoldre la imperiosa necessitat de ser més autosuficients.

Efectivament el nostre sistema energètic actual és altament dependent de l'exterior, atès que la nostra producció interna a hores d'ara només representa un 7% de l'energia que consumim.

Són aquestes les preocupacions a les que es pretén donar solució a través d'aquest canvi de model, i des del Grup Demòcrata entenem que és un canvi imprescindible.

El Projecte de Llei que avui discutim pretén doncs afrontar tots aquests aspectes i ho fa mitjançant la proposta d'una nova estructura organitzativa i societària que revesteix les següents característiques principals: d'una part, en primer lloc, de dotació d'un nou marc jurídic i organitzatiu per FEDA que permeti encarar els nous reptes de futur. Si bé l'entitat continuarà gestionant la importació i

exportació d'energia, la compra majorista, la xarxa de transport d'electricitat i la distribució minorista d'energia, activitats que li són reservades i es porten a terme mitjançant la gestió directa de les mateixes, el Projecte de Llei també permet la participació del sector privat en les activitats de producció d'energia elèctrica i producció, distribució i venda minorista de fred i calor; en segon lloc, la creació d'una societat mercantil dependent de FEDA de la que aquesta tindrà sempre la majoria del capital que li permetrà realitzar activitats no reservades en col·laboració amb els privats, el que assegurarà la responsabilitat pública en la gestió. Es preveu, així mateix, un doble nivell societari permetent que la mercantil dependent de FEDA constitueixi al seu torn altres societats filials de les que sempre haurà de tenir la majoria de capital. Així doncs, aquest Projecte de Llei introdueix la possibilitat de què els particulars gestionin de forma indirecta les activitats energètiques de fred i de calor assegurant l'accés a la inversió necessària pel seu correcte desenvolupament però, mantenint sempre el caràcter de servei públic de producció d'energia declarat per aquesta Cambra l'any 1987.

Per tot l'exposat, els membres del Grup Demòcrata votarem en contra de les dues esmenes a la totalitat formulades respectivament pels grups parlamentaris Liberal i Socialdemòcrata al Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern té la paraula la Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvó:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de contestar tots els dubtes que han anat sorgint a les intervencions anteriors el que faré primer és recordar la finalitat del Projecte de Llei i també explicar breument els punts més significatius perquè entenc que s'haurien de solucionar bona part dels dubtes, sinó tots.

En tot cas, el que vull recalcar és que aquest Projecte de Llei és necessari per desplegar el nou model energètic que defensa el Govern, un model més sostenible i menys dependent de l'exterior, amb una producció pròpia més important que l'actual i que manté el subministrament d'energia elèctrica com un servei públic essencial.

Com segurament recordeu, l'any 2011 el Govern va aprovar la creació d'un fòrum d'energia i futur amb participació del sector públic i privat. El sector de la construcció, els col·legis professionals, les distribuïdores, les empreses importadores de

carburants i les associacions professionals van col·laborar per definir les línies de treball prioritàries per construir un nou model energètic; el resultat d'aquest procés participatiu va quedar recollit al Llibre Blanc de l'energia.

Una de les amenaces que es van identificar durant el procés és la nostra dependència exterior, amb una clara dependència de les importacions elèctriques i del gasoil de calefacció: de fet, només produïm un 7% de l'energia que consumim, i això pot tenir una afectació important sobre la competitivitat del país. I no és un constatat nou; les reflexions que els governs anteriors van fer en relació amb el model energètic i que van quedar recollides al Pla estratègic de l'energia 2006 o a la Llei 85/2010 també van identificar la nostra dependència exterior com un risc important i van posar de relleu la necessitat d'augmentar la producció nacional i diversificar les fonts d'energia.

Els canvis que estan afectant i afectaran al sector de l'energia (un exemple n'és l'acord que es va assolir a París al desembre passat, en el marc de la COP21) requereixen d'un replantejament dels models tradicionals. La gestió de l'energia ha de tenir cada cop més en compte no solament criteris econòmics i de qualitat de servei, sinó que ha d'incorporar-ne d'altres com la sostenibilitat i la creació de valor.

Cal posar més atenció en l'estalvi i l'eficiència, en la reducció de la nostra dependència energètica, en la diversificació de les fonts d'energia comptant amb les energies renovables, cal seguir assegurant les nostres interconnexions internacionals i també cal treballar projectes tecnològics i d'innovació que ajudin a accelerar el canvi de model i a construir el nostre futur energètic; les línies estratègiques del Llibre Blanc van en aquest sentit i voldria recordar-les breument.

El Llibre Blanc preveu multiplicar la producció nacional per 5 en 10 anys, fins arribar al 33%. Hi estem treballant amb la construcció de la primera central de cogeneració que ja permetrà augmentar la producció nacional. A més, estem elaborant el Pla sectorial d'infraestructures energètiques que estarà enllestit a l'estiu, Sra. Gili, i que identificarà les instal·lacions que necessita el país per respondre als objectius de producció nacional i per diversificar les fonts d'energia, fent el sistema elèctric andorrà més resistent davant dels imprevistos.

Es reduiran les emissions de gasos a efecte hivernacle i es millorarà la qualitat de l'aire que respirem, disminuint substancialment les emissions de partícules i de diòxids de nitrogen. La central de Soldeu, per exemple, permetrà reduir un 27% les emissions de gasos a efecte hivernacle, però també

fins a 90% les emissions de partícules respecte a les instal·lacions de calefacció de gasoil actuals.

El Llibre Blanc també preveu millorar l'eficiència energètica, renovant el parc d'edificis actuals, fent més eficients els nous edificis i potenciant els vehicles poc emissors i el sistema de transport públic, per estalviar energia i reduir emissions. Hi estem treballant; hem modificat el Reglament d'ajuts Renova per fer-lo més àgil, hem modificat el Reglament de la construcció per facilitar les obres de rehabilitació i afavorir la implantació d'energies renovables, hem creat el Programa 3E (Eficiència Energètica a les Escoles) amb la intenció d'incloure tots els centres escolars abans de finals de legislatura, estem impulsant un pla molt ambiciós per fomentar el vehicle elèctric i estem anant cap a un transport públic multimodal més eficient que l'actual.

El nou model energètic permetrà seguir mantenint la competitivitat actual, preservant aquest diferencial avantatjós que tenim, tant a nivell de tarifes com a nivell de qualitat del servei en relació amb els nostres països veïns. I impulsarà un nou sector al país, oferint possibilitats al sector de la construcció, a les empreses de serveis en l'àmbit tecnològic, i als joves que tornen a Andorra, cada vegada més formats.

L'augment de la producció nacional permetrà també allargar la vida útil de les instal·lacions elèctriques de transport emprades per la importació, perquè no ens enganyem, no podem prescindir de les importacions de França i d'Espanya i FEDA ha de seguir garantint, com ho ha fet fins ara, la seguretat del subministrament i per tant ha de seguir tenint un rol important en el sistema elèctric.

La visió a llarg termini que planteja el Llibre Blanc de l'energia necessita d'un replantejament del marc legal actual, un marc antic, limitat, que no permet anar cap al canvi de model previst. El Projecte de Llei que debatem avui, que regula l'ens públic FEDA i el règim de les activitats dels sectors elèctric, del fred i de la calor, preveu les modificacions necessàries per adaptar FEDA al nou esquema que deriva del nou model.

FEDA manté el seu caràcter públic, i s'encarrega com fins ara de la central hidràulica actual d'Engolasters, i de la importació d'energia elèctrica. A més a més la compra venda a l'engròs de l'energia elèctrica, de fred i de calor també queda reservada a aquesta entitat pública, garantint així que l'energia reverteix al conjunt del sistema a un preu que no suposi cap pressió a l'alça de les tarifes al consumidor final.

La innovació principal del projecte de llei és l'obertura al privat de la producció d'energia

elèctrica. És una obertura que té com a finalitat augmentar la capacitat d'inversió en infraestructures de producció d'energia i arribar al nivell d'inversions proposat al Llibre Blanc. Cal, i ho ha explicat la Sra. Rosa Gili, una inversió de 235 milions d'euros per dur a terme el Pla de desenvolupament del sector energètic en els pròxims deu anys, un pla que permeti arribar al 33% de producció nacional. I efectivament FEDA, com a molt, podria invertir entre 110 i 180 milions, i per tant només amb inversió privada podem assolir els objectius energètics. Però, aquest pla d'inversions ha de contribuir a crear activitat econòmica dins del país i a implicar el sector privat en el desenvolupament d'un sector nou, creant així noves oportunitats de negoci.

Aquesta obertura, controlada, preveu dues modalitats per a la participació d'aquest capital privat: els projectes en règim de concessió administrativa o a través d'una inversió en una societat pública.

En el primer cas Govern determinarà quines instal·lacions es poden dur a terme en règim de concessió administrativa, i serà qui atorgarà aquestes concessions.

En el segon cas, és Govern qui autoritzarà la creació de societats per desenvolupar activitats de producció d'energia i aquestes hauran de ser participades majoritàriament per FEDA.

Aquest Projecte de Llei configura doncs un sistema que manté la titularitat pública del servei, on el Govern manté el control, directament perquè és el qui concedeix les concessions o a través de FEDA, que tindrà la majoria de capital a les societats públiques que es puguin crear en l'àmbit de la producció d'energia, i donant opció als inversors privats a participar als nous projectes i facilitant també la participació de petits inversors no industrials.

El Projecte de Llei no altera el règim de distribució i venda minorista de l'energia elèctrica respecte l'actual; l'activitat de distribució queda reservada a FEDA sense perjudici que les entitats que ho han estat fent històricament ho continuïn realitzant.

Vull recordar i recalcar que la planificació estratègica és competència de Govern i així ho preveu el Projecte de Llei. Ja vaig anunciar, durant la compareixença per presentar el Projecte de Llei a la Comissió de Sanitat i Medi Ambient al juliol del 2015... al juliol, però també ho vaig anunciar en el marc del balanç del Llibre Blanc de l'energia que vaig presentar al desembre, que estem elaborant un pla sectorial d'infraestructures energètiques que ha d'identificar els potencials d'energies renovables i de

cogeneració per poder-les implantar en els llocs més òptims, tenint en compte les condicions mediambientals i tècniques. Ja he explicat abans que aquest pla estaria acabat a l'estiu.

L'aprovació de les tarifes és i seguirà sent competència de Govern. Es manté doncs el control dels preus per al consumidor final que són les famílies i els empresaris.

El Projecte de llei sotmet el procediment de contractació de l'ens FEDA al dret privat, que és el propi de les activitats de caràcter comercial i industrial com és FEDA i que permetrà guanyar en celeritat però respectant els principis de transparència i de control. FEDA continuarà sotmesa al règim de pressupost, entregant un pressupost cada any a Govern que haurà d'aprovar el Consell General. FEDA estarà encara sotmès al control financer com fins ara així com al control de legalitat i financer del Tribunal de Comptes; es publicaran tots els contractes superiors a l'import estipulat a la Llei del pressupost -que són els contractes superiors a 7.500€.

La nostra voluntat no és defugir el principi de transparència, sinó fer-lo compatible amb les necessitats d'un ens públic que no exerceix funcions administratives, sinó industrials, i això per garantir la millor prestació del servei públic que li és confiat.

El Govern aposta amb força per un nou model energètic més sostenible, més eficient, amb més producció al país, amb més diversificació. Com he explicat amb detall, aquest Projecte de llei és necessari per adaptar FEDA als nous requisits plantejats per aquest canvi de model i per disposar d'un esquema normatiu simple, que manté el principi de servei públic d'un sector essencial per a la competitivitat del nostre país però també amb els canvis necessaris per poder tirar endavant la construcció i la gestió de les infraestructures previstes al Llibre Blanc de l'energia. Aquest Projecte de llei dibuixa un esquema de treball conjunt sector públic i sector privat que obrirà oportunitats per desenvolupar un nou sector al país, el de la producció d'energia.

Gràcies, Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem al segon torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. consellera.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

A nivell de la diversificació de la producció de l'energia evidentment que hi estem d'acord... -estem d'acord quan he dit i he exposat el perquè de l'esmena a la totalitat-, estem d'acord amb els criteris del Llibre Blanc... Ara, no estem d'acord en la forma de fer les coses i a nivell del plantejament del model i de l'operador del sistema. Llavors, amb el tema dels comuns, doncs, no parla el text, i jo crec que s'hauria de revisar perquè aquí estem tocant les competències comunals; hem de també... parla vostè de transparència i de control, però és clar, amb el que ha exposat abans no veig la transparència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo també voldria aprofitar ara per precisar que no sé si ha quedat prou clar abans però evidentment que estem d'acord amb tots els objectius del Llibre Blanc, no pot ser d'una altra manera, es va començar durant el govern socialdemòcrata, per tant, evidentment que estem d'acord en diversificar la producció d'energia, faltaria més!

A veure Sra. ministra, ha dit que la planificació energètica és competència de Govern, sí... estem d'acord, ara bé el problema és segons el nostre punt de vista és el que se'ns demana d'avaluar a la Llei; hi ha moltes coses que els hi hem de fer una confiança cega i entenem que això no pertoca, podem fer confiança si sabem on anar... on anem, i ens podem equivocar i ho podem assumir, però penso que per assumir alguna cosa hem de tenir molt clar cap on anem, i d'aquí venim insistint amb aquest Pla d'infraestructures, vostè em reconeix que fa falta, ens ha dit que a l'estiu hi serà, doncs, estem molt preocupats perquè si votem aquesta Llei d'aquí poc ja m'explicarà amb quins criteris vostè adjudicarà certs projectes, quins elements li permetran valorar l'oportunitat de tirar endavant tal o tal projecte, entenem que això no està prou ben treballat i per això em reitero amb el nostre posicionament i amb el fet de què pensem que és indispensable que avui es voti favorablement aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Bé, jo li volia aclarir que tot i que comparteixo moltes de les preocupacions dels altres companys dels grups parlamentari de l'oposició, nosaltres hem optat per intentar aquest treball dur-lo a terme a través de la comissió, tot i que ja ho avanço i ho he dit a la meva intervenció primordial, crec que s'haurà de fer realment un gest molt important d'entendre cap on van les esmenes.

Les nostres esmenes són fonamentals, i ho he dit en la meva intervenció inicial, perquè de les coses que més ens preocupen i en vista una mica de tots els antecedents que hem tingut en aquests últims temps de manca de transparència i de vegades de fer contractacions així bastant ràpides i que no han sigut massa enteses, tornar a recuperar aquests principis de transparència, concurrència i publicitat han de ser fonamentals per donar aquesta seguretat en aquest canvi de model dintre del que és la gestió i el model energètic del país.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Jordana.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Només fer menció a la consellera Carine Montaner de què si l'obsessió és aquesta manca de transparència, per part nostra ens sobta que hagueu presentat una esmena a la totalitat del text. Potser era més fàcil per part vostra de fer una esmena a l'articulat que solucioni aquesta preocupació que teniu de la *subseu* manca de transparència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miraré de contestar una mica els dubtes que han sorgit durant les intervencions anteriors.

M'afegeixo una mica als comentaris del Sr. Jordana, perquè efectivament pel que fa a la intervenció de la

Sra. Montaner he recollit únicament 4 punts. I entenc que és veritat que serien més propis d'esmenes parcials que d'una esmena a la totalitat que en principi, doncs, implica un debat sobre el model en aquest cas del sistema elèctric.

Però bé, miraré de contestar.

Primer la Sra. Montaner tenia dubtes quant a les reserves que podia tenir FEDA anaven a les seves societats depenents, que havien d'anar a l'Administració pública perquè era diner públic. No ho entenc perquè de fet les societats que dependran de FEDA seran societats públiques. És que em sembla que hauríem de tenir molt clar com funcionarà l'esquema aquest.

Totes les societats creades a partir de FEDA estaran participades majoritàriament per FEDA, i per tant, seran considerades societats públiques. I aquí també vinc una mica amb tota la preocupació a l'entorn de la transparència. Tant FEDA, l'ens públic com les societats públiques estaran sotmeses a la Llei de finances públiques amb una sèrie de controls estipulats a la llei.

I aquí vinc una mica amb els dubtes que han sorgit quant al fet de poder fer que FEDA sigui subjecte al dret privat. I em dol que es parli de caixa negra, ho va utilitzar el Sr. Gallardo, va veure que feia un titular, i per tant, puc entendre, doncs, que ho hagin tornat a dir avui, perquè aquestes frases impacten i és important de tornar-les a repetir. Però em dol perquè sembla que tot aquest personal que tenim a FEDA, que són persones implicades amb la missió de servei públic, que són persones competents, formades, semblen que vulguin dir que només perquè ara de cop i volta no estarà subjecte a contractació pública, aniran adjudicant a dit.

Jo entenc que la llei preveu mecanismes perquè hi hagi transparència. El pressupost de FEDA seguirà aprovat pel Consell General. Les liquidacions, això potser ho sabria més el Sr. ministre de Finances que jo, s'aniran enviant de forma regular al Consell General per al seu control, hi haurà fiscalització del Tribunal de Comptes, tant de l'ens públic FEDA com de les societats que es puguin crear. I a més a més vam introduir, perquè al juliol ja vaig veure que era un neguit de tots els consellers, vam treballar-ho molt més, vam introduir aquesta exigència de publicar tots els contractes superiors a 7.500 euros.

Per tant, entenc que els principis de transparència hi són. FEDA és una caixa transparent i ho seguirà sent. Sra. Montaner no es preocupi, i em dol que s'utilitzin paraules tan impactants. Jo crec que s'està treballant d'una manera molt professional a FEDA i se seguirà treballant en aquest sentit.

Pel que fa al rol de regulador-operador, jo entenc que aquí el rol de regulador el tindria Govern. És veritat que vostè ens proposa el mecanisme que és molt similar al que es preveu a nivell europeu. Però també pensar i recordar que a Europa quan hi ha menys de 100.000 clients preveu exempcions a aquest sistema. Justament perquè quan hi ha països petits o quan hi ha zones de superfície reduïda, el fet de crear un sistema tan complex, acaba encarint el preu de l'energia. Per tant, si Europa preveu aquestes exempcions és perquè segurament la casuística de països de dimensions reduïdes fa que es pot treballar d'una altra manera amb la mateixa eficàcia i amb la mateixa transparència.

Pel que fa a la configuració comercial de FEDA i el tema demanial. Bé, aquí hauríem de recordar que aquesta llei no va sola i que també tenim el Codi de l'Administració que regula molt bé tots aquests temes de concurrència i de publicitat pel que fa a l'atorgament de concessions en terreny públic demanial.

I de fet així s'ha fet amb les minis centrals hidràuliques. Nosaltres hem treballat estretament amb els comuns, i doncs, per poder seguir un procediment de forma conjunta i coordinada i ells aplicant el Codi de l'Administració, han tret a concurrència el seu domini públic i l'han adjudicat i es podran anar implantant aquestes minis centrals hidràuliques. I entenc jo que en aquest cas, doncs, es faria el mateix procediment perquè queda regulat al Codi de l'Administració.

Pel que fa a la Sra.... és que teniu tants dubtes que al final...

Pel que fa a la Sra. Rosa Gili és veritat que ella el que ens diu és que no seguim un ordre, que no seguim una planificació. Bé, a mi em sembla que justament aquest projecte ve d'una planificació important, i aprofito per felicitar el ministre Cinca que va començar amb aquest llibre blanc de l'energia, que penso que s'ha portat de la millor manera, perquè s'ha fet participar a tots els sectors implicats i em dèieu que he heretat d'una feina o he heretat d'un projecte que no és culpa meua. Doncs, estic molt contenta d'haver heretat aquest projecte i m'han facilitat moltíssim la feina. De fet estic seguint el guió que estava plantejat abans que jo arribés.

Per tant, planificació perquè tenim el llibre blanc de l'energia. Si el llibre blanc de l'energia preveu un import de 235 milions d'euros és perquè hi han hagut càlculs, perquè hi ha hagut una previsió, perquè hi han hagut identificades una sèrie de possibles inversions. L'únic que farà el pla sectorial és ubicar-les en el territori en els millors indrets, justament

tenint en compte també els aspectes ambientals que ja sabeu que hi són molt sensible.

Aquesta llei no deixa de ser que és una eina per desenvolupar el pla d'inversions, però és una eina controlada per Govern. Doncs, quan Govern hagi aprovat el pla sectorial d'infraestructures, anirem, doncs, utilitzant les diferents eines que ens ofereix aquesta normativa.

Pel que fa a l'ombra negra de CETRASA. La veritat, Sra. Gili, que aquí és el producte estrella del Grup Socialdemòcrata, l'heu explotat des de fa molts anys. Jo crec que ara sí que heu de canviar de producte, perquè CETRASA és un ens que funciona bé, assegura amb la màxima eficiència la seva missió de servei públic. I aquí sí que us recomano fortament de buscar un altre producte perquè aquest em sembla que ja no hi traureu prou suc.

Bé, de moment les meves notes, que a més a més escrit molt malament. No trobo res. Però bé, seguirem intervenint. Estic a la vostra disposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Liberal, Sra. Carine Montaner.

La Sra. Carine Montaner:

Moltes gràcies.

49% del capital d'una societat, 49% de capital privat no és un petit percentatge. Llavors clar, a nivell de transparència i de contractació, doncs, continuo que si llegim la llei, doncs, transparència, no podem dir que hi ha transparència, Sra. ministra.

Després, a nivell de l'afectació demanial podria ser fins i tot inconstitucional. És a dir, que clar, hem de veure si hi ha compatibilitat amb els interessos dels comuns. I això és un tema que ens preocupa i molt.

El Sr. Jordana deia 4 punts! Sí, són 4 punts, però per a nosaltres són 4 punts fonamentals.

El rol dels comuns, la transparència i tot el que hem dit, per a nosaltres és un cavall de batalla. És primordial.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure Sra. ministra, sí ens han parlat de 235 milions d'inversió. Això sí, però entenem que no n'hi ha prou. És a dir, nosaltres el que pensem que seria necessari és que estigués desglossat. Bé, no em vull estendre amb el que ha de dir el pla aquest d'infraestructures, però per exemple que se'ns digui quantes mini centrals hidràuliques fan falta, una mica això, una planificació i amb totes les altres coses que he dit abans.

Per tant dir-nos que costarà 235 milions d'euros entenc que és molt insuficient.

De fet el que ara voldria aprofitar per dir és que, de veritat, no entenem quina pressa hi havia en presentar ara aquest projecte de llei. És a dir, podríem esperar perfectament de tenir clarificat el pla d'infraestructures i, a posteriori, el projecte de llei, que a veure, el podríem arribar a compartir, ho podríem haver arribat a compartir si estava ben fonamentat, Per què no? El problema és aquest, el fet de la cronologia.

I sinó, perquè parlo de CETRASA? A veure CETRASA vostè ja sap que jo tinc molts dubtes a nivell mediambiental, però crec que avui no és el moment de parlar d'això. És a dir que bé, això de què està tancat ja en parlarem un altre dia, però més que res jo si em referia a això era amb el tema del precedent que tenim, justament, d'una entrada d'uns socis privats i com va acabar. Més que res que no diem que acabi així tot això, i evidentment que no ho volem, però només la referència venia cap aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altre grup desitja intervenir...

Sr. Jordana, pel Grup Demòcrata.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, a la Sra. Carine Montaner només dir-li que jo no he parlat dels 4 punts, sinó ha sigut la Sra. ministra, però igualment m'hi adhereixo.

Trobo que aquesta obsessió per la poca transparència, per les caixes negres i d'altra part les relliscades en els patis d'escola, sembla que busqueu dimonis a tot arreu on no n'hi ha.

Aquesta llei, a demanda vostra i també del Grup Parlamentari Socialdemòcrata es va entrar a tràmit parlamentari el mes d'octubre i va demanar

pròrrogues en el termini d'esmena, i en tot cas, el que ha sobtat és que presenteu una esmena a la totalitat quan semblava que el que buscàveu era col·laborar i treballar aquesta llei. En cap cas fer una cosa tan fàcil com posar una esmena a la totalitat.

Per contestar a la Sra. Rosa Gili, m'afegeixo també a la Sra. ministra en l'obsessió que teniu per CETRASA. Només recordar, i sembla que no ho vulgueu recordar vosaltres que va instar unes accions penals molt dures contra els ministres de l'època pel tema CETRASA, i em sembla que la Sra. ministra també va estar afectada per una querrela criminal per part vostra.

Per tant, entenc que és així.

Lavors la pressa que manifesteu quan un projecte de llei que ha estat entrat a tràmit el mes d'octubre, i després el Sr. López fa comentaris al Diari d'Andorra dient que aquest grup parlamentari o aquest Govern no legisla prou, ho trobo molt contradictori.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sra. ministra.

La Sra. Sílvia Calvó:

Sí, Sra. Montaner, allò del 49% no ho entenc, perquè no és obligatori que les societats tinguin el 49% i això, doncs, ho vull deixar clar. No poden tenir més del 49%. Però és que és igual, si està participada majoritàriament l'Administració és una societat pública, i aquí hi ha un requeriment que preveu la llei, que és 51% com a mínim, pot ser el 99% i només un 1% de capital privat. Això es veurà en funció de la casuística.

I pel que fa al rol dels comuns, no es preocupi. Hem treballat i estem treballant amb els comuns per tot el projecte que a l'entorn de les mini centrals hidràuliques de la forma coordinada, i seguirem treballant amb els comuns pel pla sectorial.

I jo em sembla que la normativa, com li he dit abans, el Codi de l'Administració i tota la normativa a l'entorn ja preveu una regulació suficient perquè aquest tema no sigui un problema.

Pel que fa a la Sra. Gili, els 235 milions. de fet si hem posat aquesta xifra és perquè al darrera hi ha un desgloss, Sra. Gili. I de fet, en el llibre blanc de l'energia queden determinades les diferents instal·lacions de centrals hidràuliques, queden determinades també les possibles instal·lacions de cogeneració. No s'ha arribat a aquesta xifra sense primer haver tingut el desgloss corresponent. Potser

vostè no ha tingut accés a la totalitat del llibre blanc, però en tot cas ja li faré arribar, no es preocupi. En tot cas, al darrera d'aquesta xifra de 235 milions d'euros, doncs, hi ha els càlculs corresponents.

I de pressa vam presentar el projecte de llei? No, no hem tingut pressa. Nosaltres teníem ja un document preparat. Nosaltres compartim i pensem que el model que planteja aquest projecte de llei és un bon model per al país, i per tant, quan hem tingut el document preparat l'hem entrat a tràmit parlamentari. Per tant, tampoc no entenc per què vostè ho valora com a pressa. Quan s'ha tingut el document s'ha entrat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Cap altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, es dona per acabat el debat i procedim a la votació de les dues esmenes a la totalitat. Procedirem de forma separada.

En primer lloc procedim a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim, doncs, un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

10 a favor, 17 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena a la totalitat.

Procedim ara a continuació a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pels tres consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

El Sr. Joan Carles Camp:

Gràcies Sr. síndic.

10 a favor, 17 en contra, abstencions 0.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs, a la vista del resultat queda desestimada també aquesta segona esmena a la totalitat.

Havent-se presentat esmenes a l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient.

Suspenem la sessió durant 20 minuts.

(Se suspèn la sessió.)

(Són les 18.07h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 18.42h)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem al punt 1:

1- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 7/2015, del 15 de gener, del pressupost per a l'exercici del 2015 i de crèdit extraordinari i de suplement de crèdit per finançar despeses diverses de l'exercici 2015 de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 66/2015, del 24 de desembre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Marc Ballestà Alias nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies, Sr. Síndic.

En la reunió del dia 1 de desembre del 2015, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost, em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei 7/2015, del 15 de gener, del pressupost per a l'exercici del 2015 i de crèdit extraordinari i de suplement de crèdit per finançar despeses diverses de l'exercici 2015 de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de la reunió celebrada el dia 22 de desembre del 2015 ha analitzat el Projecte de llei i

les 6 esmenes que li han estat presentades pel Grup Parlamentari Mixt-PS.

Aquestes 6 esmenes no han estat aprovades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem, doncs, al torn d'intervencions per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a votació d'aquesta Cambra el Projecte de Llei de modificació de la Llei 7/2015, del 15 de gener, del pressupost per a l'exercici del 2015 i de crèdit extraordinari i de suplement de crèdit per finançar despeses diverses de l'exercici 2015 de l'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries.

La Llei 8/2015 del 2 d'abril de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries establia en la disposició addicional tercera que en el termini de dos mesos a comptar de l'entrada en vigor de la Llei, el Consell d'Administració de l'AREB havia d'aprovar l'avantprojecte del seu pressupost i traslladar-lo al Govern perquè el tramiti com un projecte de Llei de modificació del pressupost per a l'exercici 2015.

L'AREB va aprovar el pressupost el passat 27 d'agost 2015.

Han passat els dos mesos, l'estiu, la tardor, i ben entrat l'hivern astrològic i coincidint amb el treball de les esmenes al pressupost 2016, el Consell General ha d'aprovar el projecte de llei que avui debatem. Una vegada més, anem tard senyors de Govern.

No entraré en les consideracions més jurídiques de si s'havia d'haver aprovat durant el 2015, que entenc que sí, però bé, com és la primera vegada, ho deixaré de banda.

Per altra banda, el pressupost de l'AREB suma 20.722.890,16€ dels quals 14.677.183,10€ corresponen a la retribució de l'empresa prestadora de serveis PricewaterhouseCoopers. Una empresa contractada a dit per l'INAF i que ràpidament va demanar i obtenir una ampliació de la previsió d'honoraris i despeses inicialment pactada. Honoraris

i despeses que representen ara el 71% del pressupost presentat per l'AREB.

Malgrat la informació sol·licitada i les precisions requerides en comissió no se'ns han aportat les explicacions suficients que justifiquin aquestes xifres.

Podem entendre que l'empresa en qüestió es va contractar en un moment delicat i de forma urgent, obviant en aquell moment el principi de concurrència previst a la llei de contractació pública. Però això no ha de pressuposar en cap moment que es pugui beneir un sobre cost forassenyat. En bona lògica parlamentària s'havia de facilitar als consellers generals els contractes i les ofertes pressupostàries de l'empresa contractada. I no s'ha fet.

Secret i opacitat. Ocultació de documentació indispensable perquè el Consell General es pugui pronunciar amb coneixement de causa.

Podem entendre que al llarg del procés hagin anat sorgint imprevistos, però tots recordarem que les revisions AML es van establir de cop i volta, i s'han anat allargant en el temps, contradient continuadament i repetidament les dates avançades pel ministre Portaveu. I a data d'avui constatem, que la cosa no s'ha acabat, fins quan? De què han servit aquestes revisions si de moment l'anomenat banc bo no disposa de corresponsals?

Caldrà que les arques públiques paguin una tasca que de moment sembla no servir per a la finalitat anunciada reiteradament pel Govern?

Durant el seu discurs de cap d'any el Sr. Antoni Martí va assegurar que la solució de la crisi estava "encarrilada" i el dia 4 de gener va afirmar en roda de premsa que i cito: "... ara estem en el procés final."

Però el ministre Jordi Cinca anunciava a la premsa, el dimecres 13 de gener, que la data prevista per posar en marxa VallBanc, l'anomenat banc pont, quedava una altra vegada ajornada. No més tard que ahir ho posposava de nou a finals de febrer, i anar fent.

Moltes declaracions, molts informes, molts milers d'euros pagats mensualment a cadascun dels membres de l'AREB i als administradors de BPA però aquí no hi ha corresponsals que acceptin treballar amb el banc pont i, en conseqüència, VallBanc no pot operar... dit altrament, la seva existència és únicament virtual.

Són massa incògnites que posen de manifest que, en aquest afer, ha mancat i continua mancant la transparència.

Som conscients que avui se sotmeten a votació uns crèdits extraordinaris i uns suplementes de crèdit, en base a una estimació pressupostària, i no estem validant unes factures, però per altra banda, validar

aquestes estimacions pressupostàries suposa el pas previ a la validació definitiva, que els consellers generals de SDP no estem disposats a votar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Se sotmet a consideració d'aquesta Cambra la modificació del projecte de pressupost per a l'any 2015 per incorporar el pressupost de l'AREB. No podem negar que es tracta d'un pressupost molt important, perquè és un pressupost que conté el finançament de les actuacions necessàries per la resolució del cas Banca Privada d'Andorra. I per tant, es tracta d'una qüestió sensible, una qüestió de molta rellevància, i una qüestió que, com tots sabem, està aixecant molta preocupació en el si del nostre país.

Atès la rellevància d'aquest pressupost, no hem entès les deficiències en la seva tramitació. Una tramitació que ens ha deixat un cert mal regust i, sobretot, molta incomprensió sobre determinats aspectes que ens agradaria que el Sr. ministre mirés d'aclarir-nos.

En primer lloc, per què tan tard?

L'AREB ja va anunciar que tenia un projecte de pressupost o que estava treballant el mes de juny. Finalment hem assistit a una tramitació per urgència al mes de novembre. Sincerament, pensem que s'hagués pogut fer amb més antelació.

En segon lloc, per què amb informació insuficient?

Ha fet falta fins a dues demandes d'informació per part de la comissió. Una primera que vaig proposar jo, però una segona que fins i tot es va realitzar per consens pel conjunt de la Comissió de Finances.

Després per què aquests desquadres entre la memòria i les partides pressupostàries?

En algun lloc es parlava de 9,8 milions d'euros per l'auditoria de PricewaterhouseCoopers, quan en realitat en els quadres era de 14 milions d'euros. I altres diferències que es van haver de subsanar a rel de les demandes d'informació efectuades pels consellers de la comissió.

Per què una certa o una notable resistència a donar informació?

Algunes de les respostes que ens feia o ens adreçava l'AREB semblava que la informació es donava una mica en compta gotes, amb alguns comentaris fins i tot qüestionant algunes de les informacions que s'estaven demanant, i entenem, com s'ha demostrat, que el que estàvem demanant era necessari pel conjunt del projecte de llei.

També, per què el Ministeri de Finances i el ministre de Finances no va subsanar? Perquè finalment, tot i ser un projecte preparat per l'AREB esdevé finalment un projecte de llei que s'aprova pel Govern a proposta del ministre de Finances, i que per tant, per què no es van subsanar totes aquestes deficiències que es van identificar en el si de la comissió per part del ministre de Finances?

I aixecant una mica més el to, per què de tot això? Finalment, és a dir, a què respon tot això Sr. ministre? Vista la rellevància d'aquest projecte de llei, em sembla que totes aquestes deficiències, tots aquests retards, tots aquests desquadres, és absolutament innecessari. en tot cas, al nostre entendre, lluny de l'alçada de la qüestió que estem tractant, de la seva rellevància i de la seva sensibilitat, i en tot cas, també lluny per part de l'AREB del tracte, que bona part del Consell General, en tot cas, que els consellers del PS sempre hem tingut cap a l'AREB, ja sigui a la seva creació, a la seva tasca, i a la feina que estan realitzant.

Nosaltres mirarem avui de no barrejar, de no fer lectures barrejades. He vist que hi ha una certa temptació en aquesta sala a vegades de barrejar coses que no toquen, i per tant, no farem cap traslladació que ens semblaria injusta a altres feines que l'AREB pugui està fent, i que per tant no cal barrejar en aquesta tramitació deficient del projecte de pressupost.

També ens agradaria que això es faci per part del conjunt dels intervinents i que, per tant, no es defugui de parlar de la tramitació d'aquest projecte de llei més enllà de la importància que tots compartim per la seva aprovació. I que el fet que el que ens preocupi és la resolució del cas de BPA, no ens exclou a cap de nosaltres de fer les coses ben fetes, i en tot cas, de tramitar un projecte de llei de més de 20 milions d'euros de manera adequada i de manera curosa.

Finalment, quant a la contenció de les partides de despesa poc podem dir. La mateixa manca d'informació a la que ens hem vist sotmesos, doncs, ens permet entrar poc al detall, a entrar a valorar-les. Sí que és cert que algunes de les previsions de la despesa ens semblen molt i molt elevades (els 14 milions d'euros de l'auditoria de revisió de comptes, algunes de les partides d'assessoraments jurídics

també ens semblen molt elevades), però seria agosarat per la nostra part, a hores d'ara, entrar a qüestionar-les un cop aquestes diferències que hi havia entre la memòria i el projecte de pressupost van ser subsanades.

El que sí que ens hagués agradat, i això també m'adreço a vostè Sr. ministre, i em sembla que els representants del poble hem d'arribar a un debat com aquest, amb informació suficient, és avui haver pogut debatre amb profunditat sobre el projecte de pressupost i, malauradament, per totes aquestes deficiències en la seva tramitació, per aquesta manca d'informació, per aquesta urgència, doncs, no ens ha estat possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Liberal.

Té la paraula el Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

He hagut de canviar una mica la meua exposició vist que aquest matí, doncs, en el treball en comissió o en el treball en grup parlamentari hem detectat un aspecte que hem intentat subsanar, i per tant, doncs, al qual em referiré ara mateix.

Al nostre entendre, l'ordre del dia contempla o contemplava un primer punt que és el que avui estem debatent com a tercer punt de l'ordre del dia, perquè entenem, doncs, que amb aquest Projecte de llei de modificació de la Llei 7/2015, del 15 de gener del pressupost per a l'exercici 2015, de crèdit extraordinari i suplement de crèdit per finançar despeses diverses de l'exercici 2015 de l'Agència Estatal de Resolucions d'Entitats Bancàries, a l'entendre del Grup Liberal no es podia admetre en l'ordre del dia.

Fem aquesta afirmació perquè nosaltres entenem, doncs, que els exercicis pressupostaris tenen un caràcter anual, i com a tal, s'extingeixen en la finalització de l'any en curs. La Constitució, la llei del pressupost i la Llei de les finances públiques ja preveuen els mecanismes excepcionals de continuïtat de la vigència dels mateixos quan no s'han pogut aprovar els nous, que és el cas. I els únics mecanismes són els de les dotzeaves parts, els dels crèdits extraordinaris, els de suplement de crèdit i les ampliacions i transferències de crèdit.

Per tant, l'únic mecanisme per fer allò que avui es pretén fer és el del projecte de llei de crèdit

extraordinari, i així ho estableix l'article 23 de la Llei general de les finances públiques, quan calgui contraure obligacions que comportin despeses no incloses en el pressupost i que atesa llur necessitat i urgència no es puguin o no convingui ajornar fins a l'exercici següent, el Govern o el corresponent consell d'administració poden acordar la presentació d'un projecte de llei de crèdit extraordinari per a la seva aprovació pel Consell General, no -i així ho entenem nosaltres- una modificació a l'articulat, que és el que permet l'aprovació d'aquest projecte de llei tal com està formulat avui.

Entenem que de cap manera es pot modificar allò prorrogat tal com es pretén, perquè pensem que això burlaria la tramitació parlamentària del pressupost general, amb una tramitació diferent que no està prevista en el projecte de llei del pressupost. Aquest procediment va en contra del principi d'annualitat que s'atorga als pressupostos.

El que entenem que s'hauria de fer és que el Govern retirés aquest projecte de llei i que el tornés a presentar sense una modificació a l'articulat i sí com a crèdit extraordinari contra endeutament per poder donar o per poder dotar les despeses de l'AREB.

Altrament i portant-ho a la seva perversió màxima, -que no vull dir que això és el que es pretengui fer-, el que es podria fer és modificar tants articles del pressupost com es volgués, de tal manera que no caldria presentar un nou pressupost. Simplement fent aquestes modificacions a l'articulat, podríem, fins i tot, estalviar-nos, -ho entenem així- el debat a la totalitat del pressupost.

Per tant, aquesta situació es dóna sobretot pel retard en el moment de portar aquest projecte de llei al ple. Un retard que ve en part explicat, com s'ha dit en les meves explicacions anteriors, per la manera poc rigorosa a l'hora de presentar la memòria del projecte amb dubtes quant a la part numèrica, a la dotació, fet que va provocar que la comissió hagués de demanar varis complements d'informació. És cert que la comissió va intentar treballar de la manera més ràpida possible, convocant reunions tan urgents com va poder ser. Però s'ha dilatat tant l'aprovació que ens trobem amb aquesta situació, que avui 21 de gener del 2016, hem d'aprovar una modificació en l'articulat del pressupost 2015 i nosaltres entenem que no es pot fer.

Per tot l'exposat i perquè entenem que un tema tan important com és la dotació de l'AREB per poder fer front a les tasques i les obligacions que té l'AREB, i era part de l'explicació que havíem preparat quant al contingut, enteníem que es podia haver fet amb més rigor i d'una manera, doncs, més seriosa, el Grup

Parlamentari Liberal no donarà recolzament a aquest projecte de llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de donar lectura a la intervenció, volia fer una reflexió personal. Veritablement avui en aquest Consell General he quedat astorat. Veritablement dels tres punts de l'ordre del dia per part del Grup Liberal.

El primer punt de l'ordre del dia resulta que sobre l'alienabilitat d'una terrassa d'un edifici passem al final de la intervenció del conseller del Grup Liberal a dir que voldrien col·laborar al que feia referència al que eren les negociacions futures de cara a la política exterior del Govern.

Bé, podríem entendre que estava fora de debat, però podríem pensar que això era una manera de voler col·laborar.

En la segona intervenció de la Sra. Carine Montaner ha deixat anar, deixant-me astorat també, pels dubtes que ha generat sobre l'honorabilitat dels propis polítics. És a dir, jo crec que en aquesta Cambra el que és cert és que quan fem intervencions, cadascun de nosaltres hauríem d'intentar fer-ho de la manera més moderada possible, perquè això va a tota l'opinió pública.

I en la tercera intervenció del Sr. Jordi Gallardo, encara més astorat, perquè com a membre de la Comissió de Finances, que hem examinat el projecte de pressupost de l'AREB, resulta que l'últim dia sortim aquí amb uns problemes de forma.

Jo sincerament no sóc jurista per saber si existeixen o no aquests problemes de forma, però sí el que jo penso que com a company de la pròpia comissió això s'hauria hagut d'informar prèviament. Srs. liberals, jo entenc que vulguin portar un tipus de política d'espectacle en què diuen que col·laboren o no col·laboren i al final el que es demostra és que vostès van a entorpir el projecte de demòcrates. Però és igual, jo ja vull passar per sobre i penso que el que avui hem vist aquí no tornarà a succeir gaires vegades més.

I gràcies Sr. síndic per deixar-me fer aquesta prèvia, i ara passo a la meva intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

Han passat més de 10 mesos d'ençà que el nostre país es va endinsar en la crisi BPA. 10 mesos de patiment, d'incerteses, de pors, d'amenaques, però també han estat 10 mesos molt intensos on tots hem posat el peu a l'accelerador de la modernitat bancària i financera que vam iniciar en legislatures anteriors. Hem de seguir homologant-nos pel bé de la plaça financera del país i pel bé de tots. Per seguir construint una Andorra atractiva, emprenedora i transparent, amb una plaça financera sòlida, segura i dinàmica, reconeguda arreu.

El camí que vam encetar fa 10 mesos ha estat feixuc i totalment nou per molts de nosaltres.

La nota del FinCEN va posar en punt de mira a un dels nostres bancs, i el país, a diferència del que ha passat en casos similars en altres estats del món, es va posar a treballar des del minut u per impedir que el banc tanqués i per a cercar solucions, perquè no hi hagués quita.

I així, fa uns 6 mesos, mercès a la Llei 8/2015 de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució bancària que aquesta Cambra va adoptar, recent constituïda el proppassat 2 d'abril, es va crear l'AREB.

Amb la creació de l'AREB s'obren les vies per posar fil a l'agulla a allò que recomana la Llei que vam votar a l'abril.

Necessita, doncs, uns recursos humans, legals, materials i logístics específics amb una autonomia financera d'acord amb, com així ho indica la exposició de motius, els principis d'unitat i d'universalitat que determina la Llei general de les finances públiques.

Al llarg d'aquests mesos hem pogut apreciar les tasques realitzades per l'AREB i les despeses que tot el procés ha generat i està generant, ja siguin, les despeses pels treballs d'auditoria exhaustiva de cada un dels comptes dipositats a BPA, encomanats a una multinacional especialitzada o les destinades a assessoraments legals pel disseny del Pla de resolució o encara els assessoraments per la venda de l'entitat pont.

Dit això, l'excepcionalitat de la tasca ha necessitat una excepcionalitat per finançar la seva execució i és per això que el Govern va entrar aquest Projecte de llei de modificació de la Llei 7/2015 del 15 de gener del pressupost i de suplement de crèdit per finançar les esmentades despeses.

Alguns de vosaltres han posat de relleu l'elevat import sol·licitat. És cert que quan parlem de més de 20 milions d'euros és un import que fa respecte i que mereix una anàlisi detallada i acurada. Però, senyores i senyors consellers, el que va passar el

darrer mes de març va ser molt fort. Va ser un terratrèmol per tot el país, i quan cau un aiguat d'aquest tipus no es pot escatimar ni en esforços ni en recursos i recuperar la credibilitat d'una entitat i de retruc de tota la plaça financera del país, senyores i senyors consellers, és una missió molt difícil i feixuga.

D'acord amb el pressupost que ens va presentar l'AREB, d'aquests més de 20 milions d'euros, un poc més de 14 milions han servit per fer les dues auditories, la primera i la segona fase, d'AML, de cada client, uns 3 milions d'euros han servit per l'assessorament de la venda de l'entitat pont i l'assessorament legal de l'estratègia i l'execució del Pla de resolució, una mica més d'un milió d'euros s'ha destinat a l'assessorament legal dels administradors provisionals de BPA, a la retribució dels administradors provisionals de BPA i a l'anàlisi de l'estat financer de l'entitat pont, i finalment 7.000 euros es destinaran a les despeses notariales i de registre, mentre que es preveuen prop de 450.000 euros per la defensa jurídica de la tramitació i de procediments judicials en els que sigui part l'AREB.

Són xifres que ens semblen àmpliament justificades i que entenem que han permès que 10 mesos més tard, el banc segueixi obert i que ens trobem a les portes d'una resolució que emmarqui la fi d'aquesta situació tan incòmoda pel país i per la nostra gent.

A més, voldria remarcar que la llei que vam votar el darrer 2 d'abril dona els instruments necessaris perquè l'Estat pugui recuperar aquests diners. Aquest és un element essencial que cal tenir en compte, senyores i senyors consellers, ja que l'import de més de 20 milions d'euros que avui sotmetem a aquesta Cambra, no són a fons perdut, tenint en compte que l'article 4 de la Llei 8/2015 de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries, preveu mecanismes perquè aquests diners retornin a l'Estat.

Per tot l'exposat, com no pot ser d'una altra manera, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a aquest Projecte de Llei de modificació del pressupost 2015 i de crèdit extraordinari i de suplement de crèdit per a finançar les despeses de l'AREB, votant-hi favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna intervenció per part del Govern...

Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Ho deia en la seva intervenció el Sr. Pere López i hi estic totalment d'acord. No estem davant d'un projecte de llei qualsevol per les seves xifres, pel seu contingut i en el fons, doncs, per tota la qüestió que l'ha fet necessari i, per tant, crec que és important malgrat ja hi han hagut les intervencions que hi han hagut i que algunes d'aquestes intervencions mereixeran les meves rèpliques, que abans que tot defensi el Projecte de llei, el per què del Projecte de llei, potser no tant quant a les xifres en concret sense defugir entrar-hi, Sr. López, i en les rèpliques podem entrar-hi amb cert detall però, em sembla que la situació, la qüestió és suficientment major com perquè la puguem enfocar des de la seva globalitat i des de la seva transcendència i sobretot la posem en el context que pertoca.

Senyores i senyors consellers, molt probablement el Projecte de llei que avui defenso és un projecte de llei que el Govern no hauria volgut haver d'entrar a tràmit parlamentari i molt possiblement també cap de vostès l'haurien volgut analitzar, debatre ni haver de votar.

Un projecte de llei que dona continuïtat a la Llei de mesures urgents per implementar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries aprovades el passat 2 d'abril en aquesta Cambra. Un projecte de llei que permetrà dotar de pressupost a l'organisme que aquesta Llei 8/2015, va crear com a autoritat competent en matèria de resolució.

L'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (l'AREB). Un organisme de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que amb un perfil professional tècnic i altament qualificat ha dirigit el procés de resolució.

Un organisme que des del mateix dia de la seva constitució s'ha vist confrontat, a dissenyar i dirigir en base a les previsions de la llei, un pla d'acció per donar solució a una situació no desitjada i sobrevinguda de forma sobtada.

Ho ha explicat el Sr. Aleix: la publicació per part de la supervisió d'Estats Units (FinCen) d'una nota on es posava de relleu la seva màxima preocupació en relació a l'entitat bancària Banca Privada d'Andorra i alguns dels seus alts directius pel fet de què poguessin formar part d'estructures al servei del blanqueig de diners, va posar al banc de forma immediata en una situació crítica, una situació que també de forma immediata ens va fer veure -i crec que ens ho va fer veure a tots- tenia implicacions molt més enllà de l'entitat bancària a les persones vinculades d'una o altra forma a la mateixa.

Era evident que de sobte es generava una situació complexa i que no era indiferent ni neutre als propis clients de la BPA, ni als seus empleats, ni tampoc als seus accionistes però, era igualment evident, que la situació tenia importants implicacions pel conjunt de la plaça financera sotmesa a una enorme pressió pel risc sistèmic derivat de les sospites denunciades sobre la BPA; i també ho era, que l'economia del país podia entrar no únicament en una situació de recessió sinó que podia veure exposada en perill la seva capacitat de finançament i, tot plegat doncs, podia acabar tenint efectes molt negatius en el conjunt de la ciutadania.

Una situació com aquesta només podria tenir, llavors i ara, una resposta per part del Govern i el conjunt de les institucions de l'Estat que no podia ser altra que posar a disposició de les institucions competents tots els recursos necessaris per preservar l'estabilitat d'Andorra i l'interès general.

Perquè finalment del que estem discutint avui és d'això, tot aquest procés que Andorra està gestionant des del passat 10 de març, va precisament, d'estabilitat, de prosperitat econòmica, de benestar social i d'interès general; actius difícils de quantificar, molt preuats, que tenim l'obligació de preservar i que estaven seriosament amenaçats.

Està clar que podem acabar visualitzant aquests objectius majors en d'altres més concrets, de fet en el debat del 2 d'abril jo els concretava en quatre: preservar els interessos dels clients, salvaguardar l'estabilitat i el valor de l'entitat, mantenir l'activitat del banc i el servei al públic i preservar l'estabilitat i reputació de la plaça financera i limitar el seu risc sistèmic.

Aprovant la Llei de mesures urgents per implementar els mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries, ens van dotar de l'instrument per assolir aquests objectius i aprovant el pressupost i els crèdits extraordinaris que avui presentem, del que ens dotem és dels mitjans per poder-ho fer.

Si ens endinsem en el pressupost de l'AREB i en el seu finançament el que veurem és que el pressupost globalment puja a la quantitat de 20.722.890,17 euros els quals es desglossen en dos grans projectes.

El primer, fa referència a les despeses associades al funcionament ordinari d'aquesta institució, és a dir, les despeses que cobreixen les necessitats d'aquesta institució i que no estan directament vinculades al procés de resolució de BPA. Aquesta part puja a la quantitat de 700.514,06 euros, una quantitat que previsiblement és avui superior a la que s'acabarà estabilitzant com a pressupost de l'AREB un cop conclosa la resolució de la BPA. D'una part perquè

ja no caldrà incórrer en les despeses pròpies d'haver creat i posat en marxa aquest organisme, i d'una altra perquè algunes partides disminuiran quan l'activitat de l'AREB es normalitzi en no tenir obert cap procés de resolució; el segon gran projecte, el més quantiós, fa referència a totes les despeses directament vinculades al procés de resolució de la BPA, aquest globalment puja a la quantitat de 20.022.376,10 cèntims.

Per què s'ha optat dins del projecte per diferenciar dins del pressupost de l'AREB aquests dos projectes? Bàsicament per tres raons: la primera, identificar i desgranar el cost propi de funcionament d'aquesta nova institució, una institució que tindrà continuïtat en el temps i que, per tant, convé que tinguem identificat el seu cost amb independència dels processos de resolució que en aquest moment està duent a terme. No podem oblidar que la Llei que dóna peu a la creació de l'AREB s'aprova a l'any 2015 fruit de la crisi desencadenada per la BPA, però en qualsevol cas només es va anticipar a l'aprovació d'una llei que s'hauria acabat aprovant igualment en compliment del calendari previst en l'Acord monetari, per tant, és bo tenir identificat i separat el cost de disposar d'aquest nou organisme.

La segona raó és identificar de forma transparent i precisa el cost vinculat directament al procés de resolució. És important tenir-ho diferenciat per poder tenir ben quantificada la qualitat que caldrà reclamar. No podem perdre de vista -també ho ha dit el Sr. Aleix- que un dels objectius de la Llei 8/2015, del 2 d'abril, és que el cost del Projecte de resolució no li costi diners a l'Estat i, per tant, al contribuent; uns diners que, per tant, haurà ara d'avançar l'Estat però que es preveu els pugui recuperar per la via del preu de venda o per la via de la reclamació a l'entitat en resolució.

I finalment la tercera raó per la qual calia diferenciar és diferenciar alhora la fórmula de finançament d'aquests dos projectes: el primer, referent a les despeses generals de l'AREB com succeeix amb tants d'altres organismes públics, s'ha de finançar directament des dels pressupostos generals de l'Estat. En aquest primer exercici mitjançant d'una banda, la dotació inicial de 500.000 euros prevista a la Llei 8/2015, i d'una altra amb un suplement de crèdit de 180.514,96 euros i amb un crèdit extraordinari de 20.155,10 euros previstos en el projecte de llei que avui es sotmet a consideració de la Cambra, una fórmula extraordinària pel que lògicament fa referència al pressupost 2015, donat que aquest no preveia partides per aquesta institució que en aquell moment no existia, però que en els propers exercicis caldrà cobrir com amb la resta d'institucions a través

de transferències corrents i de capital en el pressupost general.

El segon, el referent a les despeses del procés de resolució es finança via un nou endeutament amb la finalitat de poder formalitzar un préstec de Govern a l'AREB. La vocació d'aquest préstec és avançar a aquest organisme els diners que li puguin permetre fer front a totes les despeses a les quals, a) hi haurà d'incórrer per poder executar el procés de resolució; d'aquesta forma, no es posa en perill el procés i alhora es facilita que un cop l'AREB hagi cobrat per la venda o hagi cobrat fruit de la reclamació a l'entitat en resolució, pugui tornar els diners prestats al Govern i aquest, al seu temps, pugui cancel·lar l'endeutament subscrit.

Ben legítimament ens podem preguntar tant els que estem en aquesta Sala, com tots els ciutadans que ens puguin estar veient o escoltant a través dels mitjans de comunicació si era necessària una despesa tan gran. Si és proporcional a altres processos similars que hagin pogut dur-se a terme a altres llocs i possiblement ningú... ningú podrà donar una resposta amb una certitud absoluta.

Però, el que és inqüestionable és que estem gestionant una situació sense gaire de cap precedent on s'ha hagut de començar pel més bàsic com és dotar d'una legislació a la qual emparar-se, que la complexitat de tot el procés requereix firmes internacionals especialitzades i que la naturalesa del problema -no hem d'oblidar que estem parlant d'un problema de blanqueig de diners, no d'un problema de falta de solvència o un problema d'actius tòxics-, requeria de mesures que a primer cop d'ull poden semblar desproporcionades però que són les úniques que donen garanties d'èxit al procés, i em refereixo especialment al ja comentat anàlisi individualitzat de tots i cada un dels comptes de l'entitat i de tots els seus moviments fins a set anys enrere.

Però, no ens enganyem, hi podran donar els toms que vulguem i, al final, la qualitat de 20.722.890,17 euros continuarà semblant i és molt gran, perquè sigui com sigui, es miri com es miri estem parlant de molts diners però no ens podem deixar aclaparar ni condicionar per això igual... igual que no ens podem arronsar davant l'amenaça de demandes o d'un hipotètic cost per a l'Estat, és a dir, per a tots els ciutadans d'aquest país per haver defensar a capa i espasa l'estabilitat econòmica i social d'Andorra per damunt dels interessos particulars...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

...i davant d'un cost tan important, ens hem de preguntar qüestions que també penso tenen una resposta inqüestionable: quin hauria estat el cost per l'Estat si la pèrdua de confiança dels mercats i els operadors financers en la BPA s'hagués estès a la resta de les entitats del país? Com hauríem fet front a la crisi de liquiditat sense precedents si això hagués succeït? En aquesta situació, quin hagués estat el cost per l'Estat si el conjunt de la seva economia pública i privada hagués perdut l'accés al finançament? Sense definir un marc legal de resolució reconegut per la comunitat internacional a imatge de la directiva de la Unió Europea, quin cost hauria tingut articular una solució? Quines garanties hauria ofert aquesta solució? Sense un marc legal que facilités una solució i la seva minuciosa implantació, quines possibilitats reals hi hauria hagut que els clients de la BPA, a llarg termini fins i tot, haguessin recuperat els seus estalvis? Sense aquestes possibilitats, quina credibilitat tindria avui la plaça financera andorrana?

I com aquestes, tantes i tantes preguntes que ens podríem fer la resposta de les quals, no en tinguin cap dubte, l'únic que faria és engreixar el cost de la factura de tot aquest procés.

Situats al 10 de març, només hi havia, i hi ha, un camí: posar-hi tots els recursos necessaris, gastar-los amb absoluta transparència, treballar incansablement per resoldre la situació, assegurar que al final del procés els clients recuperaran els seus diners, fer el necessari perquè l'Estat recuperi també el cost de la resolució i fer els canvis que calgui i reforçar les institucions perquè la plaça financera i l'economia andorrana surtin reforçats de tota aquesta situació; només aquest és el camí que es pot seguir...

El Sr. síndic general:

Hauria d'acabar si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Ja acabo, Sr. síndic.

Per això, em permeto demanar modestament a tots els membres de la Cambra que donin suport a aquest Projecte de llei, més enllà de qüestions formals, que li donin suport perquè és l'únic camí, és una eina imprescindible per acabar aquest procés de resolució de manera exitosa, i això en cap cas vol posar cap limitació, vol condicionar en res el legítim dret i la legítima obligació, pràcticament diria, dels Molt Il·lustres Consellers, d'en el si de la Comissió especial

de seguiment del sistema financer i poder analitzar per què s'ha arribat a aquesta situació, poder analitzar quines són les solucions de futur i què és el que hem de fer per tornar a enfortir, més si cap, el sistema financer andorrà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions, per part del Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi si voleu intervenir.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, amb la seva intervenció el Sr. ministre ens recordava que estem davant d'un tema transcendent, per sort que no hi ha hagut casos similars o amb processos semblants, però bé jo entenc ben bé que amb aquesta situació, situació delicada que s'havia de fer front, doncs, també calia actuar amb cura i en la meva intervenció recordava que hi havia hagut el temps suficient per validar d'alguna forma el pressupost de l'AREB. L'AREB el va presentar a finals d'agost, el Govern el va aprovar a finals del mes d'octubre i avui quan estem parlant de les esmenes del pressupost del 2016, doncs, es planteja aquesta modificació del pressupost de l'Estat del 2015, quan jo entenc que podia compartir en part el neguit del Grup Liberal en el sentit de què aquest pressupost del 2015 fins i tot ja ha passat el termini fent una modificació potser plantejaria un problema, si més no, hi ha un dubte.

Però més enllà d'això, per això deia que calia fer les coses bé, estem parlant d'una quantitat important amb la quina parlem de 20 milions amb el pressupost de l'AREB de funcionament, amb aquesta quantitat doncs, sí que se'ns ha portat informació però no tota la que desitjàvem i continuem encara a hores d'ara els contractes i els compromisos bàsicament d'aquesta empresa, que és una empresa de renom que ja he dit abans que es va contractar amb un procés d'urgència i segurament no hi havia massa marge de maniobra però, els consellers continuem sense veure els contractes, la base dels treballs i els encàrrecs.

I bé, jo recordaria al ministre que cadascú en el món privat fa el que vol, però jo a casa meua si hagués de pagar una factura d'aquestes dimensions i que sigui més inferior a aquestes quantitats, doncs, també m'hi miraria molt per la feina feta i els resultats obtinguts que, de moment, no dubto que s'ha fet molta feina però els resultats de moment no acaben de ser satisfactoris a hores d'ara.

Entenc que és un pressupost, ho he dit abans, no estem validant factures però validar aquest pressupost també pressuposa d'alguna forma que el dia de demà, o d'aquí poc temps, s'hauran de validar aquestes factures i que per tant continuo dient, i em ratifico amb la meua intervenció, que nosaltres no hi donarem suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, voldria comentar diferents coses en primer lloc perquè em sembla que no és una qüestió menor el que plantejava el Sr. Gallardo, doncs, en relació a la possibilitat de modificar el Projecte de pressupost, doncs també voldríem donar el nostre parer en relació a aquest aspecte.

Hem sigut crítics amb el retard que ens ha portat a aquesta situació i segurament el senyor ministre té pendent, espero, en aquesta segona intervenció de contestar algunes de les crítiques que en aquest sentit se li formulava, però al nostre entendre no podem compartir el que el Grup Liberal, que ens ha fet reflexionar i entenc que el seu argument no és pas un argument menor, però un cop l'hem analitzat i ja ho havíem pensat anteriorment, doncs, ens sembla que no dóna lloc, en el sentit que quan es modifica un projecte de pressupost, perquè quina sigui la necessitat. És a dir, quan cal modificar el projecte de pressupost, i aquí hi ha hagut diferents casuístiques al llarg dels diferents anys, cal fer-ho sempre sobre el projecte de pressupost vigent. I per tant, més enllà de l'evident retard, retard en bona part injustificat, al nostre entendre, si més no, en què s'ha produït aquesta tramitació, entenem que si finalment aquesta s'ha de produir, com sembla que és necessari, doncs, no hi veiem cap altra manera que fer-ho mitjançant la modificació del projecte de pressupost actualment vigent, essent aquest el de l'any 2015.

Tornant a algunes de les argumentacions, i en tot cas aquest fet ens torna a apuntar sobre un dels elements que apuntàvem, que són aquestes deficiències que es van haver de subsanar en el si de la comissió, al nostre entendre, injustificables o, en tot cas, estem a l'espera que el ministre ens doni les explicacions que ell consideri escaients d'aquest retard que hagués estat perfectament evitable, nosaltres avui entenem que estem debatent sobre el projecte de pressupost i,

per tant, d'algunes de les argumentacions del Sr. Cinca i del Sr. Aleix sobre la bondat de la creació de l'AREB, doncs, potser ens ha semblat que no hi feien tan necessari, en el sentit que estem debatent sobre el seu pressupost. Ja vam debatre al seu dia sobre la necessitat de dotar-nos d'aquest organisme. En tot cas, nosaltres ja vam votar favorablement la creació d'aquest organisme i a l'inici de les seves activitats. El que estem avui valorant és de quin pressupost li dotem i com s'ha arribat a les diferents previsions per dotar-li d'aquest pressupost.

Nosaltres sent crítics com hem sigut en la seva tramitació i esperem poder seguir debatent amb el ministre en relació a aquestes deficiències, també som plenament conscients de la rellevància que té aquest pressupost, de la seva significació. També som hereus, en part, del projecte de llei que en el seu moment vam votar. Nosaltres entenem que les despeses que s'hi contenen són despeses necessàries per la resolució del cas de Banca Privada d'Andorra. Ens preocupa, com hem dit, aquest debat de despesa, el fet que hi hagi uns mecanismes de recuperació previstos en el projecte de llei, ens sembla que no ens ha d'evitar, no ens ha d'excloure, en cap cas, que la feina de control i de rigor sigui exactament la mateixa com si fos un pressupost de despesa d'una entitat que no preveïés aquesta fórmula de recuperació.

Finalment el Govern està avançant aquests diners. Tampoc sabem a partir de quin moment aquests diners, doncs, serà possible recuperar-los. I per tant, lamentant totes aquestes deficiències en la seva tramitació, com deia abans, per la seva significació, en el nostre cas, ens impedeix de votar en contra aquest projecte de pressupost, ens abstindrem sobre el mateix valorant que ens hagués agradat que totes aquestes deficiències que s'han produït en la seva tramitació, no haguessin tingut lloc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré primer per referir-me a la intervenció del Sr. ministre. El cost és alt, és cert, estem parlant d'una suma important. Mai per part del Grup Liberal, sempre hem parlat en temes referits a la dotació de l'AREB hem qüestionat o en d'altres temes que el Govern s'ha vist obligat a dotar en

relació a l'afer BPA; hem qüestionat la conveniència o no d'utilitzar aquests diners.

Som conseqüents en el que el seu dia vam votar. Vam votar la llei de resolució per la creació de l'AREB. Entenem que l'AREB ha de tenir una dotació. Ens agradaria que el procés s'escurcés, entenc jo, i tots els que estem en aquesta Cambra el màxim possible, perquè voldria dir dos coses, menys cost i a més a més que el valor del banc no es degradi dia a dia, quan més s'allargui aquest procés, entenem que més degradació o menys valor té el banc en aquest cas intervingut.

Per tant, doncs, aquesta l'única referència que faré de moment a la seva intervenció. No ho hem qüestionat ni ho qüestionem avui. Sí que he fet esment a la manera i al procediment en què s'ha presentat aquest projecte de llei, que per la importància que té i pel tema sensible que afecta, entenem que en el si de la comissió així o vam detectar, no només els consellers del Grup Liberal, sinó tota la comissió en si, la manera com s'havia tramitat la informació, doncs, potser no era del tot rigorosa i tot seriosa que calia, i això va obligar a demanar complements d'informació i informes que en el seu moment no estaven previstos.

Sí que voldria fer referència també al Sr. Aleix, a la seva intervenció. El Sr. Aleix diu que s'ha quedat astorat de la intervenció avui del Grup Liberal. Miri, jo tambéestic estorat que a vostè li sorprengui que el conseller Camp, a partir d'una afirmació que presenta el Govern per fer l'alienació d'un bé, s'hi detecta xifres que no quadren, imports que no es corresponen, elements que haurien d'estar tinguts en compte que no hi són tinguts en compte. Tot i així, la majoria, doncs, recolzament.

Astorat també, perquè potser a vostè, no vull suposar el grup, però com és vostè que diu que ha estat astorat, a vostè potser no li preocupa l'incompliment del reglament o de la llei. A nosaltres sí. I per aquest motiu hem fet aquest argument. I hem criticat en certa manera que això no s'hagués posat en coneixement dels membres de la comissió de finances, no sé si criticant o el "fair play" polític, o fins i tot allò que vostè acabava de criticar a la consellera Montaner.

Nosaltres hem tingut coneixement o aquest dubte avui en treball de grup parlamentari, com he fet en el meu exposat. El que he pensat que tocava fer, vist el reglament era informar el Sr. síndic abans de l'ordre del dia, plantejant-li que volíem plantejar una modificació en l'ordre del dia. Quan li hem comentat el motiu, doncs, en comptes de fer aquesta proposició hem plantejat canviar l'ordre del dia per poder donar temps a què aquest dubte que nosaltres

teníem i que hem constatat amb el Govern, el Govern pogués dir si ho compartia o no. I a partir d'aquí, doncs, ha arribat la intervenció.

Que vostè pensa que nosaltres això ho sabíem molt abans i que llavors ho hauríem d'haver dit a la Comissió de Finances! És una interpretació que fa vostè i que jo no hi entraré. Nosaltres hem fet el que enteníem que havíem de fer. Altrament podíem no haver dit res i dir-ho aquí, també.

Per tant, doncs, Sr. Aleix, també s'ha referit a l'espectacle del Grup Liberal, si em permet, perquè ho considero fora de to, jo li diré també que l'espectacle també el fa la majoria parlamentària, quan independentment de com es presenten els projectes de llei, tot i així, com sempre diuen, altrament i com no pot ser d'una altra manera, acabem votant favorablement, independentment si es compleix la legalitat o no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, Sr. Miquel Aleix teniu la paraula.

El Sr. Miquel Aleix:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Gallardo, jo he dit que he fet unes reflexions totalment personals. I ara li diré exactament un altre cop com l'argumento. Argumento que el Sr. Camp pot no estar d'acord en una valoració que hagi fet Govern. Ell ho ha especificat, ha dit el perquè no estava d'acord, i ho ha documentat.

Bé, nosaltres podem discrepar d'aquesta opinió. Jo el que he fet referència sobre el tema del Sr. Camp és en referència a la seva última part de l'exposat, que semblava que ell volia dir que si Govern no en sabia prou de negociar que demanéssim l'ajuda del Grup Liberal, perquè així podríem tenir una millor negociació en futures negociacions. Això és el que jo he entès que ha dit el Sr. Camp.

Pel que fa referència a la Sra. Carine Montaner, el que mai he entès jo, i per això ho interpreto personalment, és que es pot estar d'acord en què el nou model de la llei de FEDA no vulgui el Grup Liberal aprovar-la. I és totalment lògic i normal que puguin discrepar. L'únic que passa és que m'ha deixat entendre, i ja em revisaré l'àudio quan estiguin les actes fetes, que ha deixat dubtes sobre una certa honorabilitat dels propis polítics en general, que ho ha determinat ella. I això és per a mi un dubte que es deixi aquestes nebuloses doncs, aquí en suspens en la sala del Consell General.

I quant el que fa referència a la seva intervenció, lamento que si només s'han adonat avui, doncs, que perdoni que jo hagi interpretat sota la seva intervenció aquí, que vostès això ho portaven molt ben argumentat.

I com que ho portaven molt ben argumentat jo podia pensar i pretenc, pensar que això ho sabien amb anterioritat i que ho han utilitzat avui aquí perquè era el moment precís d'utilitzar-ho. Ara, això és la meva pròpia opinió, i segurament no correspon a la realitat. Però bé, és el que jo sento i per això ho expresso. I perdoni, sense molèstia a ningú.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. conseller.

El Govern desitja intervenir...

Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Començo per una qüestió que s'hi han anat referint en diferents termes, tots els intervinents precedents, i és aquest dubte sobre si es podia o no acabar de tramitar el projecte de llei avui. I en tot cas, sense fer cap presumció de la intenció de ningú, senzillament l'opinió del Govern és que estem en un període de pròrroga pressupostària, que aquesta està prevista en els articles 14 i 22 de la Llei de les finances públiques. I que l'única llei de pressupost avui vigent és la Llei de pressupost del 2015. Per tant, no hi ha cap inconvenient en poder fer aquests crèdits extraordinaris o les modificacions sobre la llei que avui en dia està vigent, i així serà fins que no s'aprovi el projecte de pressupost del 2016.

De fet, insisteixo, des del respecte als dubtes que ha plantejat el Grup Parlamentari Liberal, que ens els ha exposat. Hem anat a fer també les consultes pertinents. Arribem a aquesta conclusió. L'hem compartit i no crec que calgui donar-li més tómb.

En aquest cas compartim també l'opinió que ha expressat el Sr. López, i sí que amb certa sorpresa, ara i de manera sobtada, doncs, el Sr. Naudi ens manifesta que a ell potser sí que acaba veient les coses com les veu el Grup Parlamentari Liberal. Dic amb certa sorpresa perquè finalment el Sr. Naudi va tenir l'experiència de Govern durant dos anys en què no va haver-hi pressupost, i que per tant, el ministre de Finances aquí present d'aquella època va haver de recórrer en multitud d'ocasions a haver de presentar crèdits extraordinaris sense tenir un pressupost vigent d'aquell exercici, havent-se de remetre, si mal no recordo, al pressupost de l'any 2009. I per tant,

aquesta va ser una pràctica, doncs, a la que va haver de recórrer repetidament el Govern en el que també participava el Sr. Naudi. Entenc que la responsabilitat pressupostària i de les finances era del Sr. López, però també entenc, que no que fos per solidaritat amb el seu equip de Govern, doncs, estava conforme amb allò que anava practicant el seu Govern, i que entenc que era perfectament legal.

Dit això, i ja remetent-me a les qüestions més centrades en el projecte de llei. També s'hi han referit tots els tres grups de l'oposició. Miri, començo per fer l'única cosa que crec que es pot fer. Efectivament el projecte de llei es podia haver entrat abans. Es podia haver entrat abans, però també s'ha d'entendre que la llei de creació o que dóna peu a la creació de l'AREB és del mes d'abril. Que aquest organisme, doncs, es crea, ha de fer-se capaç de la situació, ha de preparar el que és el traspàs i subrogació consegüent de tots els contractes que ja havia formalitzat inicialment l'INAF, i sobretot ha de dimensionar tot el procés per poder enllestir un pressupost suficient, i exactament pel que fa al Govern. A més a més calia articular quina era la millor fórmula per acabar, doncs, presentant el projecte de llei. I al final vam arribar a la conclusió que valia la pena aquest format que he explicat a la meva primera intervenció de fer-li un préstec a l'AREB.

Doncs, tot això ens va portar un temps. Segurament això ha acabat condicionant també el calendari de debat del projecte de llei. Però entenc que la situació ho justificava, i en tot cas ja assumeixo més enllà de la pròpia AREB, l'assumeixo jo com a ministre i com a Govern, doncs, aquest retard, que efectivament hi ha estat.

D'altra banda quant a la fiabilitat, a l'ajustament dels documents que han acompanyat el pressupost. D'entrada i també en defensa de l'AREB, permeti'm que li digui que evidentment tot és millorable. Tot és millorable, i sempre es pot complementar amb més informació. Però en tot cas crec que és important que quedi clar que l'AREB va fer un pressupost cenyint-se estrictament al que preveu l'article 18 de la Llei de les finances públiques. I per tant, va arribar al detall, fins al subconcepte de cada una de les partides amb la consegüent, per tant, classificació prevista a la pròpia llei i amb el detall que insisteixo, preveu la Llei de les finances públiques.

Evidentment, es podia anar més enllà, però entenc que un organisme nou amb una situació tan complexa com la que estava vivint, doncs, com a mínim va fer allò que calia i que li marca la llei, que és anar fins al criteri de subconcepte.

Després la comissió amb tota normalitat i ben legítimament va voler, primer el Sr. López a través d'una carta i posteriorment la pròpia comissió, van demanar complements d'informació, i penso també que puc dir, que el Sr. Hinojosa, en aquest cas, com a president de l'AREB, doncs, va donar resposta a aquestes demandes, i amb una compareixença, i segons se m'ha explicat, jo no hi era, alguna de les intervencions ha pogut donar a entendre que jo havia estat a la comissió. Jo no hi he anat mai a la comissió en relació a aquesta qüestió, però en tot cas el Sr. Hinojosa sí. Doncs, no només va donar explicacions sobre cada una de les partides, sinó que en alguns casos, fins i tot va explicar com s'havia arribat a aquest càlcul, sempre fent la prèvia a la que sí que s'ha referit el Sr. Naudi, que evidentment estem parlant d'una previsió, perquè no pot ser altrament, i caldrà arribar a la liquidació per veure quant d'aquest pressupost s'acabarà liquidant, quant d'aquelles previsions estaven més o menys ajustades. I tant de bo puguem dir que estaven poc ajustades perquè s'ha gastat menys, tant de bo sigui així.

Però en tot cas es va explicar la metodologia de càlcul de cada una de les grans partides, i per què s'arribava a les quantitats que finalment s'ha arribat. Per tant, també entenc que la feina que ha fet l'AREB en aquest sentit, no seria mereixedora d'una crítica tan contundent quant a la fiabilitat del projecte que va presentar.

Però en tot cas, hi ha una cosa que sí que és inqüestionable per la pròpia naturalesa d'aquest projecte. I és que al moment de valorar el mateix i d'introduir, doncs, tots aquests paràmetres de transparència als que jo també m'he referit i que comparteixo la reflexió que feia el Sr. López, serà el moment de valorar la liquidació. I en aquest moment es veurà, factura per factura, com s'ha anat consumint aquest pressupost, i també el podem posar en context amb els resultats que ha donat, doncs, haver gestionat aquest pressupost, perquè em sembla absolutament fora de lloc valorar ara, doncs, quan encara no s'ha acabat el procés, el resultat del mateix, com pretén fer el Sr. Naudi.

Miri, aquest és un procés molt complex, en general no només molt complex, sinó que requereix de tot unes pautes, de tot un encadenament i, per tant, no es podrà fer una valoració fins que no arribem al final del mateix procés.

Precisament aquesta dificultat és la que posa de relleu la situació en la que es va trobar la BPA el mateix 11 de març, i les conseqüències de la situació a la que es va derivar a partir de la publicació de la nota del FinCEN. La dificultat en restablir la situació és el que posa de relleu la gravetat de la situació en

la que es va sotmetre a la pròpia entitat i a la pròpia plaça financera.

Passats 10 mesos i amb tots aquests treballs tan minuciosos, doncs, efectivament, encara no s'ha arribat al final, tot i que comparteixo totalment el que va dir el cap de Govern, estem a les portes de poder-ho fer i tinc l'aspiració i el desig, si més no, m'agradaria també tenir la certesa que tothom té aquest desig que s'arribarà a bon port i que els objectius que es van fixar el primer dia, i que no dubto que comparteixen els dos grups parlamentaris que van donar, a part de la majoria, òbviament, suport a la Llei 8/2015, doncs, pel sol fet d'aprovar la llei ja posaven de relleu aquest desig.

En tot cas, m'agradaria tenir la certesa que tothom té la mateixa bona voluntat en aquesta qüestió.

I deixi'm que em refereixi a una de les despeses, les altres si el Sr. López ho creu convenient, que és qui potser més s'hi ha referit, també ho podran fer, però sí que em vull referir a la despesa més quantiosa, més significativa, que acaba representant més del 50% del pressupost, que és tots els treballs encomanats a Pricewaterhouse que fan referència a l'anàlisi dels comptes. Ho he dit en diverses ocasions, no m'agrada utilitzar el terme auditoria en aquest treball, perquè penso que al final acaba induint a errors.

Aquests treballs no estan encaminats a trobar més casos més enllà dels denunciats a la nota del FinCEN, o més enllà dels que estiguin o estaven ja judicialitzats. No té res a veure amb tot això. Aquests són uns treballs necessaris i cabdals en tot aquest procés, perquè són els que donaran la possibilitat que els clients recuperin els seus diners. I això enllaça directament amb la naturalesa del problema que ha viscut aquesta entitat, la BPA, que deia abans, no és una problemàtica vinculada a actius tòxics o a un problema de solvència, ni tant sols previ a l'11 de març a un problema de liquiditat.

És un problema de sospita que a l'entitat es blanquejaven diners. I en el moment que hi ha aquesta sospita, la naturalesa del problema fa que l'hagis de tractar com no s'havia fet mai fins ara amb cap altra crisi bancària. Perquè et veus subjecte per alliberar a cada un dels clients, i per tant donar-los-hi l'oportunitat de recuperar els seus diners, d'analitzar-los un a un. I un a un vol dir, el compte en si més tots els comptes vinculats en aquell propi compte i client, i tots els moviments 7 anys enrere. Per què 7 anys enrere i no 4? Doncs, perquè hem anat volgudament, això sí que ha sigut una petició expressa per part del Govern traslladar a l'AREB i que l'AREB va compartir.

Hem anat a l'estàndard més alt que hi havia. Per què? Doncs perquè senzillament no podem deixar al final d'aquest procés cap mena de dubte sobre la possibilitat que els clients que han passat a l'entitat bona o a la nova entitat, doncs, recuperin tots els seus diners.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

Una economia tan petita com la nostra, tan vulnerable, per tant, també com la nostra, no es pot permetre que hi hagi cap mínim dubte sobre aquesta honorabilitat de la immensa majoria dels clients BPA i de la possibilitat, per tant, que recuperin els diners.

No s'ho pot permetre entre altres coses perquè aquest procés també ha demostrat que hi ha molta gent disposada, molta gent fora d'Andorra disposada a posar en qüestió la plaça financera andorrana i el nostre propi país, i que aprofitaren qualsevol qüestió per posar en dubte el nostre país i la nostra plaça financera.

I per tant, davant d'aquesta pressió el que hem de fer es tenir un procés impecable, *intaxable*, encara que es faci llarg i encara que sigui costós.

I evidentment, al final, no es preocupin, amb les factures a l'hora de liquidar es veurà que hi ha una correlació perfectament lògica i assumible en relació al nombre d'hores a les persones que han treballat, als treballs i al resultat dels mateixos que justifiquen, doncs, evidentment un cost molt elevat.

I finalment, en relació a...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'acabar si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Acabo ja Sr. síndic.

Per què dos fases i per què per tant un pressupost d'11 milions i escaig per una banda, i 2 milions escaig per una altra? Doncs, perquè el propi procés ho va aconsellar així. La primera fase deixava encara un nombre massa significatiu de clients, doncs, en una zona de no poder en tota certitud passar a la nova entitat, calia ampliar l'anàlisi d'aquests clients, l'anàlisi dels seus moviments, l'anàlisi de tota la informació que es disposava d'aquests clients, i es va optar assumint un sobre cost, doncs, que es fes una segona fase.

Per què? En benefici de qui? Doncs, d'aquests mateixos clients que si no es quedaven en una zona de dubte i que el temps ha demostrat, aquesta segona fase ha demostrat que gràcies a aquest esforç han pogut passar en el gruix, insisteixo, gruix dels clients que no tenen o que no generen cap mena de dubte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, per al·lusions al que recordava el ministre fa una estona molt hàbilment, que havia de saber la reconducció d'un pressupost o que és vigent fins a l'aprovació del nou pressupost que es reconduïx per llei en dotzeaves parts. Jo crec que tampoc ho devia tenir molt clar el ministre, ja que amb anterioritat han hagut de fer una consulta sobre aquesta qüestió.

Però això no acaba aquí. Jo entenc que és més complicat de reconduir el que diu la llei. Per què? Perquè si bé, Govern va aprovar el pressupost de l'AREB el 27 d'octubre, doncs, és un pressupost que no havia estat ratificat per aquesta Cambra, i avui es planteja aquesta qüestió, tant aquesta reconducció d'un pressupost que no ha estat aprovat per la Cambra fins a quin punt es pot establir.

Res més, jo entenc que això és una qüestió de formalisme, la part més important era la resta de l'argumentació, però jo entenc que aquest plantejament s'havia de fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, després d'escoltar el Sr. ministre, podem entendre la certa complexitat tècnica del pressupost de l'AREB en algun dels punts que ens ha exposat. Hagués estat bé que alguna d'aquestes informacions ens haguessin arribat abans, però tanmateix, algunes de les coses que ens ha dit que no puc compartir.

Quan ell afirma que el pressupost compleix amb la Llei general de les finances públiques per quant el detall que es va donar era el detall de subconcepte, estem ignorant que una altra part de la mateixa Llei general de les finances públiques, de les que avui estem parlant molt en motiu d'aquest pressupost, també diu que la memòria ha de tenir informació suficient per interpretar el pressupost.

Doncs, bé, la memòria de l'AREB en aquest petit paràgraf d'aquí amb aquestes 7 o 8 línies, doncs, explicava 20 milions d'euros de pressupost. I a demés ho explicava amb errors, perquè feia referència a un cost d'una auditoria de 9,8 milions d'euros, quan finalment quan es va demanar la informació, doncs, aquest pressupost era de més de 14 milions d'euros.

Per tant, la informació no conté la informació suficient, contenia informació errònia i contenia informació que no permetia als consellers generals, doncs, pronunciar-se sobre la mateixa.

Insisteixo, a nosaltres ens hagués agradat, vostè deia Sr. Cinca, no trobar-nos amb aquest projecte de llei. A nosaltres també ens hagués agradat no haver-nos de trobar amb aquest projecte de llei i trobar-nos amb aquesta circumstància sobrevinguda. Però també ens hagués hagut d'agradar no trobar-nos amb aquestes deficiències, doncs, amb un projecte de llei tan significat sobre una qüestió tan important com la que estem debatent avui i que finalment conté totes aquestes previsions per la resolució de Banca Privada d'Andorra.

En tot cas, el ministre ho ha reconegut una mica. Lamentem que aquesta tramitació no hagués sigut més curosa. Qualsevol projecte de llei ho ha de ser, però tractant justament d'un tema tan sensible, d'un tema que preocupa avui en dia el nostre país a tants ciutadans, doncs, aquest projecte de pressupost requeria per la seva part una especial cura amb el seu tractament.

Però en tot cas, nosaltres ja hem dit el nostre posicionament sobre aquesta qüestió. Desitgem fermament la millor de les resolucions pel cas de Banca Privada d'Andorra, i en tot cas ja tindrem temps de debatre sobre les despeses finalment liquidades sobre aquest projecte de pressupost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Per part del Grup Liberal...

Per part del Grup Demòcrata...

Per part del Govern...

Bé, si no hi ha més intervencions, obrim tot seguit un termini de temps per votar.

(Votacions)

Sr. secretari si voleu procedir a donar lectura del resultat si us plau.

El Sr. Francesc Camp:

Sí, Sr. síndic.

15 vots a favor, 6 en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat el projecte de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 19.56)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877